

KAZA- NACA- ĞIZ

Sermaye, aynı şeyleri yapıp farklı sonuçlar elde etmeyi umuyor. Yenilgiye uğradığında, fırsatını bulduğu ilk anda yeniden harekete geçiyor.

Elbette sınıflar mücadelesi düz bir çizgi izlemiyor ve her yaşanan bir öncekinin tekrarı olmuyor. Sınıf mücadelesi geliştikçe saldırılar da boyutlanıyor. Ve her yeni saldırı daha büyük bir savasını doğuruyor.

Faşist sistem yine zindanlara çevirdi gözünü. Kendisine muhalif olan herkesi zindana atan devlet, zindanlarda da baskı ve terörünü artırmayı sürdürüyor. Baskı, hücre, sürgün, işkence, kameralar, aramalar derken, on yıllardır her fırsatta uygulamaya çalıştığı “tek tip kıyafet”i yeniden gündeme getirdi.

Yine sağ gösterip sol vurmaya hedefleyen faşizmin zindanları, tek tipleri, işkenceleri, baskıları ve katliamları devrimci tutsakların çelik iradesine çarpıp geri dönecek. Devrimci tutsaklar teslim alınmayacak!...

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

2 - 16 Ağustos 2017 / S 030 / 1 TL

PROLETARYANIN DEVRİMCİ ÇİZGİSİ

Gelişmeler çok hızlı. Her şey akıp geçiyor. On yıllar haftalara sığmış. Gelişmeleri takip etmek neredeyse imkansız! En sarsıcı olaylar bile bir-iki gündenden fazla gündemde kalma şansı bulamıyor.

Sokaklar hareketli. Tüm siyasal aktörler sözünü sokaklarda söylemek zorunda kalıyor. Sermaye cephesi kendi iç kavgasında hasmını baskı altına alabilmek için geniş yığınları sokaklara çağırılmaktan, hatta oraya sürüklemekten geri duramıyor.

Siyasal arenada arzı endam eden aktörler emekçi yığınları kendi peşine takabilmek için bütün hünerlerini sergiliyorlar. Tüm bu iç çatışma ve çekişmenin ortasında asıl derterleri, emekçi kesimleri düzen içinde tutabilecek araçları yaratmak. Düzeni tehdit eden emek hareketini tamamen ehlileştirip düzene/sermayeye yedekleyebilmek.

Sermaye bu çabasında en büyük yardımı küçük-burjuva siyasal çevrelerden görüyor. Küçük-burjuva sosyalizmi bütün gücüyle bu çevirme hareketinin asıl aktörü olarak öne çıkıyor.

Her devrimci bunalm, çürüyen kesimlerin üzerindeki peçeyi kaldırıp atar, oportünizm cerahatini patlatır. Bugün tanık olduğumuz olaylar tam olarak budur. Küçük-burjuva sosyalizmi geçmişte salt lafzını savunduğu emeğin kurtuluşu düşüncesini tamamen bir kenara attı çoktan. Salt AKP/Erdoğan karşıtlığına indirgediği politik kampanyasıyla sermayenin kuyruğuna takıldı. Sermaye cephesi

de “adalet” şiarıyla bu kullanışsız silahı küçük-burjuva hareketlerin elinden bir çırpıda alıverdi ve hepsini (onlarla birlikte onların etki-sindeki emekçi kesimleri) peşine takma konusunda epey ilerledi. Emeğin kurtuluşu, proletaryanın iktidarı ele geçişi, sınıfsız-sömürsüz toplum hayali... tek sözle büyük düşünceler güncel politika arenasından buharlaşır. Küçük-burjuva sosyalist hareket bu bataklıkta türlü çeşit “teorilerle” şirin ve mazur göstermek yarışına girmiş durumda.

Bu tek tiplleşme ortamında, bu silikleşme şartlarında proletarya bağımsız sınıf çizgisini her yerde net ve anlaşılır bir şekilde ileri sürmek zorunda. Devrimci proletaryanın boğulmak istenen sesi herkesin aynılaştığı bu şartlarda çok daha gür çıkacaktır. Artık sosyalist hareket sahasında iki görüş vardır. Birincisi her şeyiyle burjuvazinin kuyruğuna takılan, emeğin bağımsız hareketine asla güvenmeyen ve hatta ondan korkan uzlaşmacı reformist hareket. Diğeri emekçi yığınların devrimci enerjisine yaslanan, doğruları yüksek sesle dile getiren Leninistler. Siyasal pratik bu iki grubu net bir şekilde ayırttı. Leninist şiarlar her geçen gün yaşam tarafından doğrulanıyor, bir çekim merkezi haline geliyor. Israrlı ve uzlaşmaz politik kampanyaların hakettiği sonucu alacakları döneme girdik. Proletaryanın devrimci çizgisi zaferi kazanacak!

>>Editör... ÇÖKÜŞ MÜ DEDİNİZ?

Yoksa emperyalist-kapitalist sistem çöküyor mu? Kuşkusuz evet! Hem de bir daha ayağa kalkmamak ve tarihin eski eserler müzesinde yerini almak üzere çöküyor.

Bu tespit Leninist Parti için yeni değil. Leninist Parti, 2001’de oğul Bush yönetimi, “ikiz kuleler” provokasyonunu düzenlemeden çok önce, ABD emperyalizmi ve onunla birlikte emperyalist kapitalist sistemin çöküş sürecine girdiğini; insanlığın “yeni evre”sinin başladığına işaret etmişti.

3

Proletaryanın Evrensel Kurtuluş Kavgası ..

C.Dağlı

2

Sokaklarda Arı Kovanları

Umut Çakır

4

Faşizmin Ekonomi Politikası

Taylan Işık

5

Leninist Şiarların Önemi

Özgür Güven

8

Sokağın Devrimci Sonuçlar Doğurabilmesi İçin

İ.Cevat Çetiner

9

PROLETARYANIN EURENSEL KURTULUŞ KAVGASI İLERİ BİR NOKTADA

BAŞYAZI

C. Dağlı

Toplumsal yaşam; hareket, gelişim değişim ve canlılığı içinde verimli. Toplumsal sınıfların karşılıklı ilişkisi, tüm canlılığı ve hareketliliği içinde anlaşılır.

Sınıflar ilişkisi, çelişkili bir ilişkidir. Uzlaşmaz çelişki ve karşıtlığa dayanır. Dolayısıyla, toplumsal sınıfların karşılıklı ilişkisi, ancak uzlaşmaz çelişkisi temelinde doğru olarak kavranabilir.

Sınıf çelişkisinden, somut olarak da emek-sermaye çelişkisinden çok sık söz edilmesine karşın, bu çelişkinin doğası ve gelişmesi çok az kavranmıştır. Sınıf çelişkisi sanki donukmuş gibi ele alınıyor. Oysa, sömürülen ve sömürülen sınıfların karşılıklı ilişkisinin gelişimine bağlı olarak, aralarındaki çelişki de gelişme gösterir. Kapitalizmin için çelişkisi, sömürünün yoğunlaşmasına ve artan politik saldırılara bağlı olarak gelişerek, en keskin, en yüksek noktasına çıkmıştır. Dolayısıyla, sınıf çelişkisi ve sınıf çatışması aynı düzeydeymiş gibi değerlendirilemez.

Yüzyılımızı yeni bir devrimler yüzyılı yapan olayların gelişmesi, çelişkilerin dünya genelinde üst düzeye çıkması ve keskinleşmesine bağlı olarak anlaşılabilir. Çelişkilerin keskinleşmesiyle ilintili olarak; dünya genelinde yeni isyanların, yeni ayaklanmaların ortaya çıkması kaçınılmaz.

Avrupa'da ve dünyanın bir çok yerinde, son çeyrek yüzyıl içinde görülen, anti-kapitalist başkaldırıların daha ileri götürülemedesinin önemli bir nedeni, anlayış düzeyinde çelişkilerin ve mücadelenin bir toplumsal devrim noktasına geldiğinin görülmemesidir. Kavrayışsızlık devam ederse, yeni başkaldırıları da yarı yolda bırakılır.

Olayların devrimci gelişmesi üstüne gerçekten net düşüncesi olması gereken devrimci işçi sınıfıdır. Çünkü mücadeleyi yarı yolda terk etmeyecek, diğer emekçileri ortada bırakmayacak olan yalnızca devrimci sınıftır. Eylem alanı, hiçbir zaman küçük-burjuva hareketlere, anarşistlere bırakılmaz. Bu, mücadeleciler için, anarşistlerin etkisine terk edilmesidir demektir. Anarşizm ise, ezilen ve sömürülenlerin devrimci kavgasını sonuna dek götürmez. Onlar bir devrim için gerekli olan proleter disiplin, örgütlülük ve kararlılığı gösteremezler. Bu unsurlar, kendiliğindenci, disiplinsiz, bireyci, dağınık vb. biçimlerde hareket eder. Bu ise, devrimci ayaklanmanın yenilgisine demektir. Anarşistler, bulunduğu topraklarda, Latin Amerika'da, gerçek devrimci mücadelenin verildiği ülkelerde gelişme gösteremediler. Ancak Avrupa, Amerika gibi oportünist, reformist hareketlerin yaygın olduğu yerlerde belli bir gelişme gösterdiler.

Kapitalist toplum düzeni gitgide büyüyen toplumsal çalkantılarla sarsılıyor. Büyük, yoğun ve sarsıcı toplumsal çalkantıların, küresel başkaldırının koşulları hakkında kavrayışlı görüşler öne sürülmeli. İsyancılar, devrimci savaşçılar, yeni bir toplum için, eski topluma karşı gerçekleştirilen eylemlerdir. Dünya genelinde yapılan devrimci eylemlere yönelik, böyle bir bakış açısı çağımızı, günümüzü, süreci doğru olarak yansıtan kavrayışlı bir bakış açısı olur.

Bir toplumdan başka bir topluma, eski toplumdan yeni bir topluma geçiş nitel bir dönüşümdür. Nitel dönüşüm eski toplumun yadsınmasıdır. Toplumsal çalkantılar olmadan, devrimci sınıf savaşı eşlik etmeden eski toplum nasıl yadsınır ve yerini yeni ve ileri bir topluma bırakır? Bu bağlamda, küresel eylemleri isyan ve başkaldırıları, yeni bir topluma geçişin ifadesi olarak anlamak gerekiyor. Yüzyılımızı, yalnızca yeni bir kavgaya uyanış, başkaldırı ve alt üst oluşlar yüzyılı değildir; yüzyılımız proletaryanın toplumsal devrimleri yüzyılı, sınıfsız topluma, komünizme geçiş, köklü toplumsal dönüşümler yüzyılıdır.

Sınıf çelişkilerinin ve sınıf savaşımının keskinleşmesi bunun açık bir ifadesidir. Devrim, bu temele bağlı olarak güncelleşti. Bu, şu anlama gelir: devrimin asıl sorunu olan iktidarın emekçiler tarafından ele geçirilmesi günün en ivedi ve öne çıkmış devrimci görevidir.

Küçük-burjuva siyasetlerin yaklaşımı ise çok tutarsızdır. Devrimden sık sık laf edenler, her zaman buna uygun davranmıyorlar. Bir yerde devrimden söz ederken başka bir yerde, söylediklerini etkisizleştiren laflar ediyorlar. Çağımızın, yüzyılımızın, günümüzün devrimci görevlerini gerçek anlamda kavradıkları söylenemez. Dolayısıyla yeni bir toplumsal devrimler yüzyılına karşılayacak görüşleri olmayanlar, kaçınılmaz olarak, oradan oraya sürüklenir ve en sonunda burjuvazinin ardına düşerler. Kılıçdaroğlu'nun (CHP'nin) "adalet yürüyüşünün" peşine düşenlerin durumu budur.

Bu durumda olmalarında, burjuvazi tarafından gözlerinin korkutulmuş olmalarının etkisi büyük. Bu, hem bu topraklardaki sınıf savaşımını sert süreciyle bağlantılı, hem de emperyalist-kapitalist kuşatma altında, sosyalizme geçişin gerektirdiği büyük özveriye ve şiddetli mücadeleyi göze alamamalarıyla bağlantılıdır. Bu yüzden belli iyileştirmelerle burjuva toplumu kabul etmeye hazırlar. Bu yüzden CHP'nin ya da başka bir burjuva gücün ardından gitmeyi kendileri için daha uygun buluyorlar.

Gezi'nin yıldönümünde, eylemlerin büyümemesi için elinden geleni yapanlar, Kılıçdaroğlu'nun yürüyüşünü büyütme için büyük bir çaba gösterdiler. Gezi yıldönümü eyleminde, Taksim'e girmek için 100 metre daha yürümek isteyen kitleye, "bu provokasyondur" diyerek, burjuvazinin ağızla konuşanlar; CHP'nin "adalet yürüyüşü"nde kilometrelerce yürüdüler. Durum çok açık değil mi? Devrimci kitlelerin önünü tıkamak için elinden geleni yapanlar; burjuva güçlerin önünü açmak için, en büyük çaba içine girdiler. Her sınıf bilinçli işçi, her gerçek devrimci militan bu durumu görmeli.

Önemli olan, devrimin tarafını temsil edenlerin, görüşlerini pratik uygulamaya geçirmeleridir; devrimi gerçekleştirmek için devrimci kavgayı yükseltmeleridir. Bu, ancak, emekçi kitlelerin devrimci enerjisini harekete geçirmek ve birleştirmek yoluyla olur. Kitleler savaşa savaşa (mücadele birliğini sağlayarak) bir araya gelir, birleşirler. Bunu sağlayacak olan, devrimin tarafını temsil eden, devrimci işçilerin partisidir.

Kitlelerin devrimci enerjisini harekete geçirmek, her zaman devrimle sonuçlanmaz. Fakat devrimin koşulları bir araya toplanmışsa, devrimci enerjinin sonuna dek harekete geçirilmesi, devrimin zaferini sağlayabilir. Bu koşullar oluşmuş ve olgunlaşmıştır. Kapitalizmin çelişkili evrimi, toplumun devrimci değişimi noktasına gelip dayanmıştır.

Burjuvazinin, devrimi önlemeye yönelik tüm çabaları, umutsuz çabalarıdır. Olayların akışı ve sınıf savaşımının gelişimi toplumsal devrime doğrudur.

İşçi sınıfının bugüne kadar ki bütün mücadele tarihinin çeşitli dönemleri, proletaryanın evrensel kurtuluş kavgasının geçici dönemleridir. Tüm bu kavga, yeni bir topluma geçiş kavgasıdır.

İzmir Muhabirimiz Sürgün Edildi

İzmir Gezi Davasından hüküm alan İzmir muhabirimiz Lütfiye Burcu Kara Elazığ T Tipi zindanından Tarsus Kadın Kapalı hapishanesine sürgün edildi.

27 Temmuz sabahı telefon görüşmesi yapamayan ailenin cezaevini arayıp sorması üzerine gerçek ortaya çıktı. Önce aileye, serbest bırakıldı diyen cezaevi yönetimi, sonra koşulu değişti sistem de bozuk ondan aramadı dedi. Bu açıklamayı gerçekçi bulmayan aile avukatına haber vererek durumu öğrenmesini istediler. Avukatlarının cezaevine ulaşması üzerine Lütfiye Burcu Kara'nın Tarsus Kadın Kapalı Cezaevi'ne sevk edildiği öğrenildi.

Devrimci Tutsaklar Nuriye ve Semih'in Eylemlerini Selamlıyor!

Devrimci tutsaklar, Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın açlık grevlerinin 112. gününde bir açıklama yaptılar.

TKEP/L, DKP, TKPML, PKK Davası Tutsakları adına yapılan açıklamada Nuriye ve Semih'in sağlık durumları kritik bir aşamada olmasına rağmen zindana atıldığı hatırlatılarak, "Bu uygulama faşist iktidarın insanlık dışı yöntemlerini ama aynı zamanda korkusunu göstermektedir. Tüm saldırılara rağmen Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın istekleri kabul edilene kadar bu haklı ve meşru eylemlerini büyük bir kararlılık ve dirençle sürdürüyor olmaları anlamlıdır" dediler.

Açıklamada emekçilerin eylemlerinin Ankara başta Türkiye ve Kürdistan'ın bir çok merkezinde eylem içinde olduğu ve bu eylemlerin giderek büyüdüğü ve güçlendiği söylenerek; "Emekçilerin eylemleri, siyasi iktidarın ve arkasındaki burjuva güçlerin emekçilere ve Kürt halkına karşı kesintisiz olarak sürdürdüğü genel saldırılara karşı sürüyor. Bu ayrı ayrı süren eylemlerin birleşik devrimci harekete dönüştürülmesi, mücadeleyi daha ileri taşıyacak esas noktadır" denildi.

Devrimci tutsaklar, "Bizler zindanlarda direnen tutsaklar olarak Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın haklı mücadelesini destekliyoruz; tüm emekçileri ve halklarımızı faşist iktidara karşı durmaya, mücadeleyi büyütmeye çağırıyoruz. Kahrolsun Baskı ve Sömürü Düzeni! Bimre Faşizan Biji Têkoşına Gelan!" diyerek Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın taleplerinin kabul edilmesini istedi.

Elazığ Zindanında Açlık Grevleri ve Kameralar

Elazığ zindanında kadın tutsaklar, Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'ya destek için açlık grevinde...

Nuriye ve Semih'e destek olmak için geçtiğimiz günlerde açlık grevine başlayan bir tutsağı cezaevi yönetimi hücreye götürmek isteyen gardiyanlara tutsaklar izin vermek istemedi.

Arkadaşlarının hücreye götürülmesine izin vermeyen kadın tutsaklarla gardiyanlar arasında arbeye yaşandı. Ancak tutsakları darp eden gardiyanlar açlık grevindeki kadın tutsağı hücreye götürdü.

Kadın tutsaklar hem Nuriye ve Semih'e destek olmak, hem de arkadaşlarının hücreye götürülmesini protesto etmek için açlık grevine başladılar.

Aralarında TKEP/L davasından tutsak muhabirimiz Lütfiye Burcu Kara'nın da olduğu 4 siyaretten 7 kadın tutsak açlık gre-

vine başladı. Talepleri Nuriye ve Semih'in serbest bırakılmaları ve ihraç edilen emekçilerin işe iadeleri...

Elazığ Zindanında koşullarına kamera yerleştirilen kadınlar kamerayı boyalarla kapatıyordu. İdare de her seferinde kameraları temizleyip yeniden çalıştırıyor ve soruşturma açıyordu. Sonunda siyasi kadın tutsakların bulunduğu 3 koğuşta kameralar kırıldı. Bu defa cezaevi yönetimi kameraları kapatabileceklerini, geri gelip açmayacaklarını ve soruşturma da açılmayacağını, bu tür şeyleri göze alamadıklarını söyledi. Ardından tutsaklar Adalet Bakanlığı'na toplu dilekçeler yazdı, kameraların kaldırılması için...

Elazığ zindanında bulunan muhabirimizin 10 Temmuz tarihli fakısı ancak 20 Temmuz günü, 10 gün sonra elimize ulaştığı için gelişmeleri gecikmeli bir şekilde verebildik.

Cezaevine Yeni Kısıtlamalar

OHAL ilan edilmesinin ardından çıkarılan KHK ile cezaevlerinde bulunan tutsakların birçok hakkı ihlal edilirken Adalet Bakanlığı tarafından yayınlanan genelge ile avukat görüşlerine de kısıtlama getirildi.

Edirne F Tipi Kapalı Cezaevi'nde uygulamaya konulan genelge ile avukatlar, hükümlü tutsaklar ile haftada iki gün ve belirli saatlerde görüşebilecek. Tutsaklarla görüşmek isteyen avukatlar da, önceden cezaevi idaresini aramak zorunda.

Bu karara göre avukatlar, Edirne F Tipi Kapalı Cezaevi'nde, A blokta bulunan hükümlü müvekkilleri ile Pazartesi ve Çarşamba günleri, B1 ve B2 blokta bulunan hükümlü müvekkilleri ile Salı ve Perşembe günleri, C blokta bulunan müvekkilleri ile de Cuma günü görüşebilecek.

Edirne ve Kandıra F Tipinde Nuriye Ve Semih İçin Dayanışma

Nuriye Gülmen ve Semih Özakça için yapılan destek eylemleri, zindanlarda da sürüyor.

Kandıra ve Edirne F Tipinde arasında TKEP/L tutsaklarının da olduğu devrimci tutsaklar Nuriye ve Semih'in talepleri kabul edilsin diyerek 3 günlük açlık grevi yaptılar.

"Güvenceli Çalışma Güvenceli İş"

İzmir Tepecik Eğitim ve Araştırma Hastanesi'nde silahla vurulma sonucu ameliyata alınan 23 yaşındaki Ali B, ameliyat sırasında hasımları tarafından bıçakla öldürülmek istendi.

Ellerinde bıçaklarla ameliyathanenin önüne kadar gelen 4 şehir eşkiyasına hastanenin özel güvenlik görevlileri engel olmaya çalışırken, çıkan arbedede 4 güvenlik görevlisi vücutlarının çeşitli yerlerinden yaralandı.

Bu olayın üzerine İzmir SES ve DİSK Güvenlik İşçileri Sendikası birlikte basın açıklaması yaptılar.

Olayı yaşayanlar sınıfsız kaldıklarını anlattılar ve "Basın açıklamasına bu kadar kolluk gücü geliyor bir olaya kimse gelmiyor" dediler.

DİSK adına söz alan işçi, taşeron çalışmanın sonuçlarını yaşadıklarını anlattı ve "Güvenceli Çalışma Güvenceli İş", "Sağlıkta Taşeron Ölüm Demektir" sloganları atıldı.

İzmir'de Zehirlenen İşçilere Tehdit

13 Temmuz'da İzmir Aliğa'daki Star Rafineri'de yemekhanede gıda zehirlenmesi vakası oldu.

Zehirlendiği için hastaneye kaldırılan yaklaşık 350 işçi, iş kazası olarak bildirildi. Bunun üzerine ertesi gün bir işçi, bu olay hakkında sosyal medyada paylaşım yapınca, Star Rafineri'ye girişi yasaklandı.

Bu konuda herhangi bir paylaşım ve haber yapılması halinde işten atılmakla tehdit edilen işçiler, bu baskıların yemek firması Akyıldız'ın iktidara yakın, hatta iktidar içinden birinin firması olmasına bağlıyorlar.

Editör

ÇÖKÜŞ MÜ DEDİNİZ?

Baş tarafı 1. sayfada

Şimdi, emperyalistlerin kalemlerini "yeni evre"nin varlığını kabul etmeye başladılar, ama içeriğini çarpıtarak ve emperyalist kapitalist sistem için kabul edilebilir yumuşaklığa çekerek. Bunu bir razdan göreceğiz.

Oğul Bush yönetimi bu çöküş sürecini durdurmak için dünya halklarına ve proletaryasına karşı bir dünya savaşını başlatmak üzere "ikiz kuleler"i kendi vatandaşlarına mezar yapan provokasyonu tertipleğinde Leninist Parti, dünya ezilen halklarını ve proletaryasını bir kez daha uyarıyordu: Bu bir provokasyondur; ABD emperyalizminin dünya halklarına karşı dünya çapında başlatacağı bir savaşın ilk vuruşunu yapmak üzere tertiplenen bir provokasyondur.

Geçerken belirtelim, Leninist Parti bu uyarıları yaparken Türkiye sol hareketinde yer alan kimi sosyal reformist ve oportünist safdiller "ikiz kuleler" in uçaklarla yıkılmasını "ezilenlerin ABD emperyalizmine meydan okuyuşu" olarak selamlamıştı. Merak edenler, örneğin, Atılım dergisinin o dönemki sayılarına bakabilir. Elbette Atılım yalnız değildi.

Ama biz yolumuza devam edelim. Nereden çıktı şimdi bu "çöküş" konusu denebilir. Şuradan: ABD Savunma Bakanlığı, Pentagon, hazırladığı bir raporda, ABD emperyalizmi ve onunla birlikte -raporda açıkça belirtilmese de- emperyalist kapitalist sistemin dünya hakimiyetinin sona ermekte olduğu, çökmekte olduğu belirtiliyor.

Rapor doğal olarak, burjuva basında hak ettiği yeri ve önemi bulmuyor; geçiştiriliyor. Kimse de üzerinde durmuyor. Önce raporda yer alan bazı çar-

pıcı ifadelerle bakalım:

"ABD siyasi, ekonomik ve askeri açıdan küresel bir dev olmayı sürdürürken, rakip devletler karşısındaki su götürmez pozisyonunun keyfini artık süremiyor. Kısacası, 2. Dünya Savaşı'ndan sonra ABD stratejistleri tarafından kurulan ve beslenen statüko sadece yıpranmakla kalmadı, aslında çökmekte." (Sputnik News)

Buraya kadar olanı güzel. Pentagon raporunun çöküşü "2. Dünya Savaşı'ndan sonra kurulan statüko"yla sınırlandırması anlaşılır bir şey. Sonrası daha güzel. Insurge Intelligence'dan İngiliz yazar, Dr Nafeez Ahmed adında biri çıkıyor ve rapor üzerine bir makale yapıyor. Haber şöyle devam ediyor: "Ahmed'in makalesinde yer alan bilgilere göre, geçmişteki 'üstünlüğünü' kaybetmiş olan ABD, şu anda tanımlayıcı özelliği 'otoriteye direniş' olan tehlikeli, öngörülemeyen yeni evrenin hemen öncesinde. Tehlike yalnızca her ikisi de ABD çıkarları karşısında hızla büyüyen tehditler olarak tanımlanan Rusya ve Çin gibi büyük rakiplerden değil, aynı zamanda Arap Baharı tarzı olayların artan riskinden de kaynaklanıyor."

Dr. Ahmed, ABD'nin geçmişteki üstünlüğünü kaybettiğini teslim ediyor. Arkasından ABD'nin "şu anda, tanımlayıcı özelliği 'otoriteye direniş' olan tehlikeli, öngörülemeyen yeni evrenin hemen öncesinde" olduğu tespitini yapıyor.

"Yeni Evre" konusunda raporu hazırlayanlara ve onu yorumlayan Dr.Ahmed'e amiyane tabirle "uyan da balığa gidelim" demezsek olmaz. Leninist Parti daha 1990'ların sonlarında, insanlık tarihinde "Yeni Evre"nin başladığını ortaya koymuştu. Sonra, ABD, "yeni evre"nin hemen öncesinde değil, tam

ortasında. Birinci nokta bu. İkinci nokta ise, "yeni evre"nin tanımıyla ilgili. Rapor ve onu yorumlayan Dr. Ahmed, gerçeğe uygun kavramları doğrudan söylemek yerine, eğip, büküyor, ıkmıyor, sıkıyor, kıvrıyor ve muğlak, ne anlama geldiği belirsiz "tanımlayıcı özelliği 'otoriteye direniş' olan tehlikeli, öngörülemeyen" sözleriyle "yeni evre"yi tanımlamaya çalışıyor.

Marx, burjuvazinin Fransa ve İngiltere'de iktidarı ele geçirdiği 19. Yüzyılın ortalarından bu yana, "Çıkar gözetmeyen araştırmaların yerini ücretli yumruklama; gerçek bilimsel araştırmaların yerini kara vicdanlı ve şeytanca mazur göstermeler almıştı" diye boşuna yazmamıştı.

"Yeni Evre"nin tanımlayıcı özelliği çok açık: Ayaklanmalar ve devrimler yoluyla insanlığın kapitalizmden komünizme geçiş sürecidir. Raporun ve onu yorumlayan Dr. Ahmed'in ikına sıkıla, kıvrana kıvrana saklamaya çalıştığı gerçek bu. NATO, 90'lı yılların sonlarında, 21. Yüzyılın ayaklanmalar yüzü olacağını öngörerek bu gerçeği kabul etmişti zaten.

Devrimci komünist bir partinin gücü politika ve düşüncelerinin olaylar ve olgularla doğrulanmasıyla ortaya çıkar. ABD emperyalizmi çöküyor ve insanlık tarihinin "yeni evre"si tüm çizgileriyle kendini belli etmeye başladı. Seattle ayaklanmasını başlangıç olarak kabul edersek, Tunus ve Mısır devrimleri, Afrika'da, Latin Amerika'da, Asya'da sonu gelmez devrimci kargaşalık, Avrupa'da ayaklanma boyutlarına varan devrimci kitle eylemleri; ABD'nin Afganistan'da, Irak'ta ve en son Suriye'de aldığı yenilgiler bu çöküşün açık belirtileridir. Pentagon, hazırladığı raporda bu çöküşü en-

gellemek için, bütün burjuvalara has darkafahlıkla, "ABD'nin gücünün azaldığı, uluslararası düzenin çözüldüğü temelde yeni bir dönüşüm evresine girildiği sonucuna varan çalışma, Washington yönetiminin küresel pozisyonunu koruyabilmesi için daha fazla gözetim ve propaganda ve daha çok askeri yayımlar öneriyor. "Gözetim ve propaganda" önerileri muğlak ve anlamsız. Üzerinde durulabilecek tek nokta "askeri yayımlar" yani "zor kullanma" önerisidir.

Bu tam bir çaresizlik önerisidir. Şayet zor tarihsel ve siyasi olarak günü geçmiş olanı kurtarma gücünde olsaydı bu güne kadar tarihte hiç bir imparatorluk yıkılmıyordu. Zor, tarihsel evrim karşısında iki türlü rol oynar. Ya tarihsel evrim yönünde etkide bulunur o zaman tarihsel evrimi hızlandırır. Ya da bu evrimin karşı yönünde etki etmeye çalışır o zaman da tarihsel evrim karşısında yenilgiye mahkum olur.

ABD ve onun öncülük ettiği emperyalist kapitalist sistemi çöküşe götüren şey işte bu tarihsel evrimdir. Bu yüzden hiç bir askeri müdahale, işgal ya da başka zor girişimi onu çöküşten kurtaramaz.

Burjuva egemenliğin ayrıncı özelliği, onun egemenlik araçlarındaki -en başta da sermayesindeki- artışın belli bir noktadan sonra o egemenliği sürdürülemez hale getirmesidir. Kapitalist üretim tarzını artık sürdürülemez ve çöküş noktasına getiren şey muazzam ölçülerde birikmiş ve çok az elde toplanmış olan işte bu sermaye tekelidir.

"Sermaye tekel, kendisiyle birlikte ve kendi egemenliği altında fişkırp boy atan üretim tarzının ayak bağı" haline gelmiştir.

Trump ne yapсын!!

"Onların Düşlerini Gerçekleştirmekten Vazgeçmeyeceğiz"

Suruç katliamının 2. yıldönümünde Suruç Aileleri İnişiyatifi, 33 düş yolcusu için 24. kez oturma eylemini gerçekleştirdi.

Suruç Aileleri İnişiyatifi Hacer Elçin, iki yıl önce Urfa'nın Suruç ilçesi Amara Kültür Merkezi'nde yaşanan katliamı anlattı. Katliamın katillerinden ve sorumlu devlet yetkililerinin hala cezalandırılmadıklarını ve ailelerin 24 aydır adalet aradıklarını belirten Elçin, "124 ay da geçse adalet ve onların düşlerini haykırmaya devam edeceğiz" dedi.

Suruç Yaralıları ve Tanıkları adına söz alan Suruç gazisi Koray Türkay Suruç katliamının sorumlusunun, 7 Haziran seçimlerinde "400 sandalye verin bu iş çözülsün" diyen Erdoğan olduğunu ifade etti, "Bir tarafta 80 milyon

luk ülkenin birikimlerini sömürenler bir tarafta da; Roboski katliamında ailelerin yanında olan, Soma katliamında ölen madencileri için mücadele eden, HES inşaatlarının önüne dikilen, Gezi isyanında yiğitçe direnen ve Kobane'nin yeniden inşası için yola çıkanlar vardı" dedi.

Düş yolcularının düşlerini düşleri bilen milyonların olduğunu dile getiren Türkay, "Birleşik mücadele talebimizi bir kez daha haykırıyoruz. Tüm dost-

ları, yoldaşları faşizme karşı birleşik cephe mücadelesine çağırırken, bir kez daha diyoruz ki düşleri düşlerimizdir" dedi.

Suruç'ta ölüm-süzleşen Çağdaş Aydın'ın dayısı Ali Ekber Uçur, aileler adına hazırlanan basın metnini okudu. Düş yolcularının savaşsız, sömürsüz, eşit ve adil bir dünya düşü ile mücadele ettiklerini vurgulayan Uçur, "Bizler de aileleri olarak bugün buradan bir kez daha söylüyoruz ki, onlar gibi onlar için, onların bıraktığı yerden düşlerinin devamcısı olacağız. Onların düşünü kurarken katledildikleri güzel yarınlar için sözümüzü büyütmeye devam edeceğiz" dedi.

Halitağa Caddesi'nde yapılan anımdan sonra gençlik örgütlerinin Süreyya Operası önünde başlayacak olan yürüyüşü geçildi.

Nuriye Ve Semih Hastanede

Halkın Hukuk Bürosu açlık grevleri eylemlerinin 143'üncü gününde olan Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın 28 Temmuz gecesi zorla hastaneye götürüldüğünü duyurdu.

Nuriye ve Semih'in Sincan F Tipi'ndeki hücrelerinden Sincan İnfaz Kampüsü Hastanesine kaldırıldığı söylenen açıklamada, Semih Özakça ve cezaevinde birlikte kaldığı refakatçisinin nakil sırasında darp edildiği de ifade edildi.

"Hayatını tek başına idame ettiremez" raporuna rağmen Nuriye ve Semih'e hala refakatçi verilmediği de vurgulandı.

Nuriye ve Semih tıbbi müdahaleyi reddetse de, tutuldukları hücrelerde her an zorla müdahale tehdidi ile yüzyüzel.

Nuriye ve Semih'i yalnız bırakmamak için Ankaralılar, 30 Temmuz günü Sincan Zindanı önüne yürüdüler. Açlık grevindeki iki eğitimcinin zorla müdahale işkencesi ile karşı karşıya olmalarına karşı çıkmak isteyenlere polis tomalar ve gaz bombaları ile saldırdı.

İstanbul'da da, Nuriye ve Semih İçin Dayanışma, akşam saatinde Galatasaray Meydanı'nda protesto eylemi yaptı. "Zorla tıbbi Müdahale Cinayettir. Nuriye ve Semih'i Öldürtmeyeceğiz" pankartının açıldığı eylemde Avukat Güray Dağ, "Nuriye ve Semih açlık grevinin 144. gününde ve zorla 'tıbbi' müdahale cinayettir" dedi.

Dersim Festivalinden Notlar

Dersim'de 17 senedir her sene gerçekleşen Munzur Doğa Festivali OHAL gerekçesiyle kayyum tarafından yasaklandı. 1. Ovacık Kültür Sanat Festivali aynı gerekçeyle valilikçe yasaklandı.

Dersim'den gelen çağrıya kulak kesildik. "Festival olacaktı"

gibi gelin" çağrısına biz de katıldık ve Dersim'e geldik. İstanbul'dan gelen araçlarla Nazımiye'de konaklayarak Düzgün Baba'ya ve ziyaretlere uğrayarak Önsöz dağıtılarımızı gerçekleştirdik.

Dersim merkezde 27 Temmuz Perşembe akşam saat 18.00'de Seyit Rıza Parkı'nda gerçekleşen basın açıklaması ardından, Ayışığı Ekin Sanat Derneği çalışanları olarak, yasaklanan kültür sanat festivalini protesto etmek amacıyla ziyaretlerde, gözelerde, Ovacık merkezde çalışmalarımızı yoğunlaştırdık.

Burada yapılan çalışmalar sürekli polis tacizlerine maruz kalıyor. Ovacık Belediyesinin düzenlediği atölyeler ve film gösterimlerinde sivil polisler kameralarla çekim yapıyor. Felsefe Atölyesine giren sivil polisin telsizi ile amirine ulaşarak: "Amirim, bunlar sadece felsefe tartışıyor" sözlerine amirinden cevap gecikmiyor. "Sen işine bak, çekmeye devam et."

Dersim halkının sıcak kanlılığı, dostane davetleri, misafirperverliği anlatıldı hep, ama yaşamak bir başka güzelmiş. Her çaldığımız kapıda "yine gelin" ısrarları ile ayrılıyor. İnternet üzerinden gazetemizi takip edenleri görüyoruz, yazılan yazılar üzerine olumlu tartışmalar yapıyoruz.

Önsöz çok bilinen bir yayın organı burada. Dağıtımlarımızın birçoğunda Önsöz'ü görünce mutlu oluyorlar ve "lütfen festival bi-

tince de gelmeye devam edin" tatlı sitemleri ile uğurluyorlar bizi. Mutlaka geleceğimizin sözünü vererek ayrılıyor, sırtımızda Önsöz bir başka kapıyı çalmak üzere.

Tüm baskılara karşı, Dersim'e gelenlerin basın açıklaması sonrası hemen geri dönmeleri devleti telaşa düşürmüş olmalı ki, İçişleri Bakanlığından Belediyeler aranarak, festival için gelenler neden dönmüyor, derhal çıksınlar şehirden, baskıları yapıyor. Buna rağmen kimse dönmek istemiyor. Programlar tamamlandıktan sonra otobüsler yola çıktı.

Bizler Önsöz ile Dersim halkıyla buluşmaya devam ediyoruz.

SOKAKLARDA ARI KOVANLARI

UMUT ÇAKIR

Ana muharebe alanında nihai bir hesaplaşmaya hazırlanan devrim ve karşı-devrim, bütün politik ve moral gücünü kitlelerle meydanlarda test ediyor. Taraflar hasımlarının maneviyatını bozarak son derece büyük manevralara girişiyorlar. Dinci-faşizm, darbe karşıtlığı kisvesiyle topladığı kalabalıklarda kritik anlarda kararsızlığa yol açacak yenilgiler yaratırken, öte yandan devrim, son derece keskin bir mücadele için ayaklarına dolanan en kutsal önyargılardan sıyrılıyor. Ve arı kovanını andıran sokaklarda milyonlar, tüm koşulların kaçınılmaz hale getirdiği o son hesaplaşmaya dolu dizgin koşuyor.

Kılıçdaroğlu ve partisinin türlü çeşit yasaklarla ilgiyi sömürme çabalarına rağmen, 9 Temmuz Maltepe mitinginde milyonlar buluştu. Çoğunluğu devrimin etkisindeki yığınları bu mitinge çeken, onun parlamento dışı bir sokak eylemine dayanmasıydı. Kürsüden on maddelik o zavallı kırntılar listesini duyan alandakiler, anlamlı bir sessizliğe büründüler, fakat en coşkulu alkışı "Sokaktan başka yol kalmadı" sözlerine sakladılar. Hiç kimse, bu eylemlerle birlikte CHP ve cümle reformizmin kitlelerdeki gazı aldığı yanlışlığına kapılmamalıdır. Tersine, bu gösteriyle birlikte devrimci kitleler, umut ve cesareti küflü seçim sandıklarından çıkarıp, meydanlarda görünür hale getirdi.

Hatırlayalım: Dinci faşizm referandum sürecinde, evetten yana olmayan herkesi teröristlerle aynı muameleyi görmeye tehdit etmekten geri durmamıştı. Buna rağmen, nüfusun çoğunluğu dinci-faşizm karşıtı bir tutum almaktan çekinmedi. Yine de, kimin nasıl oy verdiği gizli kalmış bir seçimde böyle bir tutum göstermek kolay. Dinci-faşizm, yürüyüş sırasında, benzer tehditleri savururken, sandıkta gösterilen cesaretin bu kez açık politik bir gösteride sahipsiz kalacağı hesabı yapıyordu ve büyük yanlışlığa düştü. Bu nokta önemlidir. CHP'nin ve omuzbaşı reformistlerin, kitlelerdeki öfkeyi söndürüp gaz alma taktiği, tam tersi bir sonuca ulaştı. Cesaret ve umut, küflü sandıklardan çıkıp, sokaklarda apaçık bir meydan okumaya dönüştü. Bu noktayı ne kadar tekrarlasak az gelir.

Bir başka açıdan, CHP ve omuzdaşı reformistlerin, bu cesaret ve umudu düzen içi kanallarda eritme koşulunun bulunmadığını görmek gerek. Bu koşul, parlamenter yolun açık olmasıdır. Ve bu koşul şimdi yok. Düzen içi muhalefet çizgisi, kitlelerin hareketini, ancak bu noktaya kadar taşıyabilir. Bundan bir adım ötesine gidebilecek sınıf karakterinden yoksun oldukları için, aslında sadece cini şişeden çıkarmış oldular.

Reformistler bir yana, tekelci gerici bir partinin böylesi bir etkide bulunması bizi şaşırtmasın. Çünkü, sınıfların karşılıklı mücadelesi ve karşılıklı ilişkileri alabildiğine sert. Devrim ve karşı devrim, toplumda tüm kararsız ve yarı aydınlanmış kesimleri, kendi kutuplarına doğru çekişiyor, bu aşırı kutuplarda toplanmaya zorluyor. Nihayet, taraf olmak zorunda kalanlar arasında, dinci-faşizmin içinden doğduğu Saadet Partisi bile bulunuyor. Bu olgu karşısında şaşırarak mı gerekiyor? Hayır. Proletaryanın hem politik hem pratik yönden önceliğini henüz kabul ettiremediği bir evrede, her büyük halk hareketinde, en gerici önyargılarıyla darkafalıların, türlü çeşit macera heveslilerinin, yalnızca caka satmak ve günün alkışını almak arzusuyla dolanların zaman zaman ön plana çıkması kaçınılmazdır.

CHP ve omuzdaşlarını, şişeden çıkardıkları cin karşısında çaresiz bırakan başka gelişmeler de var. En önemlisi sınıflar mücadelesinin mevcut dengesi, yani dinci-faşizmin artık yönetemiyor oluşu ve buna karşılık devrimin henüz hasmını yere seremiyor oluşudur. Tam da bu karşılıklı denge durumu sürdürülemez niteliktedir ve her tür reformist hayale rağmen, nihai hesaplaşmayı kaçınılmaz kılan olgunun kendisidir.

Dahası da var. Dinci-faşizm, şişeden çıkan cini yerine sokmak için tüm hasımlarını "sokağa çıkamaz hale gelmek"le tehdit ediyor. Bunun için tehditten öte pratikler sergilemekten çekinmeyecek. Bu karşı tepki, başlayan hareketi daha ileri ve daha kararlı eylemlere zorluyor. Kitleler karşılıklı sokaklara sürülüyorsa, orada yeni Maraşlara, yeni Sivaslara hazır olmak gerek. Evet elbette, yeni Gazi ayaklanmalarına, yeni Gezi'lere de. Gaz almak niyetiyle yola çıkan CHP ve omuzdaşları bu denli kanlı, kararlı ve öfkeli bir yürüyüşü, elbette avuçları içinde tutamaz.

Devrimin gelişimi öyle bir noktada ki, dinci-faşizmin tepki olarak attığı her adımdan kendine yeni bir güç devşiriyor. Maltepe mitinginin uçsuz bucaksız kalabalığı, Saray'ı afallattı, popüler söylemle "kimyasını bozdu". Dinci-faşist kitle tabanında moraller bozuldu. Bu moral bozukluğunu düzeltmek adına tertiplenen 15 Temmuz gösterileri, şimdilik tehlikeyi savuşturmuş görünüyor. Ama düzen adına yeni tehlike tohumları ekme pahasına. Ne oldu o bir hafta içerisinde? Kitlelere karşı kitleler çıkarıldı. Devrim ve karşı-devrimin boy ölçüşme biçimi şimdi bu. Hukukun, parlamentonun, tekelci sermaye egemenliğini güvence altına alan bütün o karanlık-bürokratik ve kurumsal işleyişin artık hiçbir işe yaramadığını, bizzat dinci-faşizm bir kez daha kanıtladı. Ve her zaman olduğu gibi dinci-faşizmin, 15 Temmuz'un darbe karşıtı şalı altında büyük kitleleri kandırabildiğini sanarak yoluna devam edecek. Böyle bir yanlışlığı biz, 2007'de generaller partisinin yararlanmaya çalıştığı Cumhuriyet mitinglerinden hatırlıyoruz. Bu arada, acaba dinci-faşizm 15 Temmuz tiyatrosundan sonra, büyük kitlelel kavgalarla yürüyen bu iç savaşta, artık silahlı kuvvetleri sahaya süremeyeceğini anlamış mıdır? Devrim, işte böyle, karşı-devrimin her tepkisinden yararlanacak konumdadır.

Son olarak, 9-15 Temmuz haftasının iki önemli politik sonucuna değinmek gerek. İlki şu; CHP majestelerinin muhalefeti olmaktan çıkıp, düzenin içinde gerçek bir muhalefet durumuna geldi. Muhalefet ve onunla ilişkili "direniş" çizgisinin politik kulvarı, CHP tarafından işgal edildi. Bu yolu ısrarla takip edenler, eninde sonunda, CHP'nin gerçek muhalefet kulvarına kan taşıyorlar. Reformistlerin, parlamenter oportünistlerin politik can çekişmesine şahit oluyoruz. Maltepe meydanında apaçık görüldü. Tüm reformist sol ve oportünizm oradaydı fakat görümediler bile. Aynı kader HDP'yi de bekliyor.

İkinci sonuç, proleter devrimcilere ilişkindir. Bundan böyle işimizin daha da zor olduğunu söyleyenler çıkacaktır. Tersine, referandumla güç toplayan, Maltepe mitingiyi gücünü açık eylemlerde ölçen hareket, eğer bir adım ileri gitmek istiyorsa, bu adımlar ancak Leninist şiar ve programla donanarak atılabilir. Dinci-faşizmin karşı tepkisi, bu adımı isteğe bağlı olmaktan çıkartıyor. Marx'ın 1848 devrimlerine dair şu gözlemi, son söz için oldukça uygun:

"Devrimin ilerleyişi, durumu öyle bir hızla olgunlaştırmıştı ki, her dereceden reform yanlıları, orta sınıfların en alçak gönüllü istekleri, en aşırı yıkıcı partinin bayrağı çevresinde, kızıl bayrağın çevresinde toplanmak zorundaydı." (Fransa'da Sınıf Savaşları, sf. 128)

Japonya Konsolosluğu Önünde Eylem

Yazaki'deki kötü çalışma koşullarına ve kadına yönelik tacize karşı mücadeleleri süren Dilek Gültekin, 24. gününde İstanbul'a gelerek Japon tekelisi olan Yazaki'deki sendikalaşmaya karşı tahammülsüzlük, kadın işçilerin karşı karşıya olduğu baskı, taciz ve kötü çalışma koşullarını Japonya Konsolosluğu önünde bir kez daha teşhir etti.

İstanbul 4. Levent'te bulunan Tekfen Plaza'daki Japonya Konsolosluğu önünde emek dostlarıyla buluşan Gültekin, burada Yazaki Otomotivdeki ağır çalışma koşullarını, kadın işçilere yapılan tacizleri ve tecavüz girişimini anlattı.

13 ay boyunca Yazaki'de çalıştığını, Yazaki yönetiminin bu tacizlere göz yumduğunu belirten Gültekin, Yazaki'de ağır çalışma koşullarının ve kullan-at işçiliğinin hüküm sürdüğünü söyledi. Gültekin, direnişinin dayanışma ile büyüdüğünü belirterek destek olan herkese teşekkür etti, Yazaki'nin Türkiye yönetiminin kendisi ile görüşmediğini söyledi. Gültekin, yönetimin direnişi karalayan ve kendisini hedef gösteren uygulamalarına da dikkat çekti.

KHK ile ihraç edilen kamu emekçilerinden Muhammed Sevinçtekin de Gültekin'e uygulanan zulmün kendilerine de uygulandığını ifade ederek "Direnişler bir bütündür. Aynı bir binanın tuğlaları gibi" dedi. İş güvencesini savunduklarını ve kadına yönelik şiddete, tacize karşı olduklarını belirten Sevinçtekin, Gültekin'in taleplerinin derhal kabul edilmesini gerektiğini vurgulayarak Gültekin ile dayanışma içinde olduklarını ifade etti.

İşçi Emekçi Kadın Komisyonları adına yapılan konuşmada da fabrikalarda kadın işçilere yönelik baskıların, tacizlerin arttığı vurgulandı. Direnişlere yönelik karalama kampanyalarının "milli birlik ve beraberlik" demagojisiyle birlikte yapıldığına dikkat çekilen konuşmada, kadın-erkek tüm işçiler OHAL'e ve baskılara karşı birlikte mücadele etmeye çağrıldı.

Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu adına yapılan konuşmada ise "Dilek arkadaşımız asla yalnız yürümeyecek" denildi. Kadın işçilerin işyerlerinde yaşadıkları tacize sessiz kalmadıkları ifade edilen açıklamada Gültekin ile dayanışma içinde oldukları söylenerek "Hiçbir kadın sessiz kalmamalı" denildi.

"Dilek Gültekin Yalnız Değildir" sloganı ile sonlanan açıklamanın ardından, Gültekin Türkçe ve İngilizce hazırladığı dilekçeleri vermek için Muhammed Gültekin ve İEKK temsilcisi ile birlikte konsolosluga girdi. Ancak konsolosluk girişinde engellenen Gültekin'e konsolosluk görevlilerinin kendisi ile görüşmek istemedikleri ve dilekçeyi kabul etmeyi reddettilerini bildirildi.

Gültekin basına yaptığı açıklamada dilekçeyi teslim edemediklerini söyledi, "Bu bir yöntemdir. Japonya Konsolosluğu bu tavriyle bize 'Biz sermayeyle aramızı bozmak istemeyiz', demiş oldu ve sınıf tavrını ortaya koydu. Mücadelemizi her yöntemle sürdüreceğiz. Biz alanlardayız, meydanlardayız. Mücadeleye devam edeceğiz. Sömürüye karşı, baskıya karşı mücadelemiz devam ediyor" dedi.

And Pastel Projesi'nde Eylem

eyleme başlandı.

Sabah ilk olarak And Pastel şantiyesi işçi giriş kapısı önünde pankart açılarak şantiyedeki işçilere eylem duyuruldu.

Yapılan görüşmeden somut bir sonuç çıkmadı. Anadolu Grubu yetkilileri, "sorunu yarın-öbür gün çözeceğiz, eylemi durdurun" diyerek geçiştirmek istediler. Bunun üzerine sendika üyeleri pankart açarak sloganlarıyla eyleme devam etti.

İnşaat İşçileri Sendikası üyeleri gün boyunca sloganları ve ajitasyon konuşmalarıyla Bişgin'in sendikaya üye olması nedeniyle işten çıkarılmasını ve şirketlerin sendika düşmanlığı yapmasını protesto etti.

Gün boyu şirket yetkililerinden olumlu bir yanıt alamayan İnşaat İş Sendikası mesai bitiminde eylemi sonlandırdı ve 29 Temmuz günü de eylemi sürdürdü.

Yazaki'de 50 İşçi Zehirlendi

Bursa'da Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan ve ağır çalışma koşulları, işçilere yapılan baskılar ve tacizlerle gündeme gelen Yazaki Otomotiv'de 50 işçi yemekten zehirlendi.

Yazaki'de

Otomotiv'de 22

Temmuz günü

yemekten sonra

rahatsızlanan iş-

çilerden ilk

etapta rahatsız-

lanan 30 işçi

hastaneye götü-

rülürken, daha

sonra bu sayı artarak 50'ye ulaştı.

Hastanede yapılan tetkikler sonucunda işçilerin yedikleri yemekten zehirlendikleri anlaşıldı. İşçilerin bir kısmı kısa sürede taburcu edilirken, bir kısmının tedavisi devam etti.

Yazaki Otomotiv'de Dilek Gültekin, ağır çalışma koşullarına, kadınlara yönelik tacize karşı çıkmış ve işten atılmış ve eyleme başlamıştı.

Orkide Yağ İşçileri İşlerini İstiyor

TMSF tarafından el konulan ve kayyum atanan Orkide Yağları'nın Bornova'daki fabrikası önünde işçi eylemi sürüyor.

Geçtiğimiz ay ekonomik gerekçelerle işten çıkartılan 27 işçinin örgütlü oldukları Hak İş'e bağlı Öz Gıda İş Sendikası, işten çıkarılan arkadaşları iş başı yapınca kadar eylemin süreceğini duyurdu.

Öz Gıda-İş Sendikası İzmir Şubesi Örgütlenme Daire Başkanı Göksel Şengün, fabrikada yaşanan gelişmelere ilişkin açıklama yaptı. Şirkete atanan kayyumun Küçük-bay'ın vasisi gibi davrandığını belirten Şengün, işten atılan arkadaşları işe geri alınca kadar eylemlerini sürdüreceklerini söyledi.

Şengün "Değil 43 gün, 43 yıl sürse de burada direnmeye devam edeceğiz. Direniş çadırımızı kaldırmayacağız. Kayyum buraya geldiğinde, işten çıkartmalar olmayacak, artık devlet memuru statüsündesiniz, aksine istihdam arttırılacak dendi. Bizlere güvence verildi. Verilen bu sözlerin yerine getirilmesini istiyoruz. Ancak bugün Orkide Yağları'nda insani olmayan koşullarda çalışma şartları, yasal olmayan uygulamalar, kayıt dışı işçi çalıştırılması devam ediyor, işçilerin hakkı gasp ediliyor. Orkide'de 27 işçi geri alınca kadar burada, fabrikanın önündeyiz" dedi.

Kirazpınar'da Yıkıma Karşı Çıkan Halka Polis Saldırısı

Kocaeli Gebze'de, Kentsel Dönüşüm kapsamında Kirazpınar Mahallesi'ndeki 26 evin sahipleri yıkıma karşı koynca, polis biber gazı ve TOMA ile su sıkılarak mahalle halkına saldırdı.

Kocaeli 2. İdare Mahkemesi'nin yürütmeyi durdurma kararına rağmen Gebze Kaymakamlığı 18 Temmuz'da yıkımın gerçekleştirilmesine ilişkin mahalle halkına tebligatta bulunmuş, mahalle halkı ise yıkıma izin vermeyeceklerini söylemişti. Bölgeye, toplu konut yapılması planlanıyor.

Evlerini tahliye etmeyen Kirazpınar mahalle sakinleri, yıkımın hukuksuz olduğunu, evlerinin yıkımına izin vermeyeceklerini söyledi. Bir mahallede de mescitten anons yaparak herkesi yıkıma karşı mücadeleye etmeye çağırdı.

Mahalle halkı çöp konteynerlarını, araçları yola çekerek yıkım ekibine engellemeye çalıştı. Mahalle halkı dağılmayınca polis biber gazı ve toma ile saldırdı; bazı mahalleliler TOMA'nın önüne yattı. Yaşanan arbedede aralarında Nakliyat-İş örgütlenme sekreteri Erdal Kopal'ında bulunduğu 16 kişi gözaltına alındı. 3 kişi de yaralandı.

Nuriye Ve Semih İçin Kadıköy'deyiz

Nuriye Gülmen Ve Semih Özakça'nın serbest bırakılması ve taleplerinin kabul edilmesi için, Mücadele Birliği Platformu'nun da içinde olduğu "Nuriye ve Semih İçin Dayanışma" bileşenleri Kadıköy'de Cuma akşamları yaptıkları eylemlerine devam ediyor.

"Nuriye ve Semih'in Talepleriyle Ankara'da Olacağız!"

21 Temmuz Cuma akşamı Kadıköy Süreyya Operası önünden Khalkedon Meydanı'na yürüyüş yapan emekçiler, Nuriye ve Semih için 23 Temmuz'da Ankara'ya gideceklerini duyurdular.

Süreyya Operası önünde toplanarak Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın resimleri, KHK ile ihraçları protesto eden dövizler ile "Bıçak Kemikte" ve "135. Gün" yazılı taşıyarak sloganlarla Kalkedon Meydanı'na yüründü.

Eylemde söz alan Nuriye ve Semih'in Avukatlarından Barkın Timtik, 23 Eylül'de Ankara'da yapılacak olan Nuriye ve Semih için eyleme çağrı yaptı ve İçişleri Bakanı Süleyman Soylu'nun Nuriye ve Semih'i terörist ilan ettiğini anımsattı.

Basın açıklamasını okuyan Suruç gazisi Koray Türkay, Nuriye ve Semih'in taleplerinin kabul edilmesi için bir araya geldiklerini söy-

Serdar Başçetin, "Burada bu onurlu direniş destek vermek için açlık grevi eylemi yaptık, sürükleyerek gözaltına alındık. 5 günlük eylemin son günü. Nuriye ve Semih'in çok basit, çok sade taleplerini kabul edebilirler. Onları öldürmeyelim. Bu acıya izin vermeyelim" derken, Cumartesi Anneleri'nden Hanife Yıldız ise "Bizi sokaklarda görmek istemiyorlar taleplerimizi kabul etsinler, bizler de sokaklarda olmayalım. Onlar böyle zulüm yaptıkça bizler daha çok sokaklara çıkacağız. Ülkeyi yönetenler ülkeyi doğru yönetmiyorlar, bırakın halk yönetsin" dedi.

Eylem sloganlar, zılgıtlar ve alkışlarla 23 Temmuz Pazar günü Ankara'da olma çağrısı ile sonlandırıldı.

"Gözaltı, Ev Hapsi, Elektronik Kelepçe Bu Eylemi Ve Dayanışmamızı Kıramaz"

28 Temmuz'da yapılan eylemde yine Nuriye ve Semih'in resimleri ve dövizlerle Bahariye Caddesi ve Kadıköy sokaklarında sloganlar Khalkedon Meydanı'na yüründü.

Burada ilk olarak KHK ile ihraç edilen Samatya Hastanesi'nde sağlık memuru olan SES Aksaray Şube Üyesi Celal Akgün söz aldı. Yıllardır sağlık hizmeti sunduğunu hastaneden hakkında hiçbir tutanak, soruşturma olmama-

ledi, "Nuriye ve Semih neden tutuklandı? Nuriye, Semih ve tüm direnen KHK mağdurlarının işimi istiyorum" talebini açıklıkla, ölümle mi t e r b i y e edeceksiniz" dedi.

Nuriye ve Semih için açlık grevi yapılan ihraç edilen Barış Akademisyeni

sına rağmen son çıkan KHK ile ihraç edildiğini ve yargı yollarının da kapatılmış olduğuna dikkat çekti.

Ardından Nuriye ve Semih İçin Dayanışma adına ÇHD'li avukat Seher Dursun basın açıklamasını okudu.

Avukatların Nuriye ve Semih'in tutukluk hallerinin kaldırılmasına dönük başvurularının reddedilmesiyle AIHM'e başvurulduğunu, AIHM isteği ile Salı günü sağlık kurulu tarafından; dahiliye nörolog ve kardiyolog tarafından muayene edildiklerini anlatan Seher Dursun, önceki gece de arama bahanesi ile odalarına girildiğini, Semih Özakça'nın zorla darp edilerek havalandırmaya atıldığını söyledi.

23 Temmuz günü Ankara'da yapılmak istenen eyleme de değinen Dursun, "İçinde Avukatlar Ebru Timtik, Barkın Timtik ve Buket Yılmaz'ın da olduğu, 5 gündür gözaltında olan arkadaşlarımızın 8'i dün gece adli kontrolle serbest bırakılacak, diğer 8 arkadaşımız da bugün öğlen adli kontrol talebiyle serbest bırakıldı. Avukatlarımıza saldırı, savunma hakkımıza da yapılmıştır. Nuriye ve Semih'in direnişi, duruşma salonlarında yapılan savunmalardan ibaret değildir. Biz hayatın her alanında Nuriye ve Semih'i savunmaya ve onların taleplerini yükseltmeye devam edeceğiz" dedi; baskı, saldırı, gözaltı, ev hapsi - elektronik kelepçe ve adli kontrol gibi uygulamaların eylemleri kıramayacağı gibi dayanışmayı da durduramayacağı vurguladı.

Basın açıklamasının ardından Tiyatro Devrim Nuriye ve Semih için hazırladıkları kısa oyunu sergiledi.

Burjuva basının haber bombardımanıyla sarılan insanların dikkatini bazı haberlerin çekmesi ve Nuriye ve Semih'in eylemleri ile farkındalıkların ortaya çıkması ile yaşanan bilinç değişimi ve sızmasıyla Nuriye ve Semih'in ve taleplerinin sahiplenilmesini işleyen oyun, alkış ve sloganlarla karşılandı.

Nuriye Ve Semih'in Talepleri Ankara'da Haykırılıyor

KHK ile ihraç edilen ve açlık grevinde iken tutsak edilen Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın sesini yükselten kamu emekçilerinin Yüksel Caddesi'ndeki "İşimizi geri istiyoruz" eylemi devam ediyor.

Tutsak edilen İnsan Hakları Anıtı önünde öğle ve akşam saatlerinde günde iki eylem yapan kamu emekçilerinin her toplanması polis saldırısıyla karşılanıyor. Hemen her eylemde emekçilere ve onlara destek olanlara saldırın, yaralayan, gözaltına alan polis, vahşi saldırıları ile dehşet yaratmak ve yıldırım istese de, yapılan hiçbir çağrı yanıtız kalmıyor, her gün Nuriye ve Semih'in sesi yükseltilmeye devam ediyor. Eylemi izleyenler, destek verenler ve basın da saldırlardan payını alıyor.

İstanbul'dan Ankara'ya

Ne yapılırsa yapılsın hiçbir saldırı, baskı, gözaltı halkın dayanışmasını engelleyemiyor. İstanbul'da Nuriye ve Semih İçin Dayanışması, 23 Temmuz'da Nuriye ve Semih'in taleplerini yükseltmek için Yüksel Caddesi'ne gelerek eylem yapmak istedi.

Mücadele Birliği Platformu'nun da aralarında yer aldığı Nuriye ve Semih İçin Dayanışma bileşenleri, 22 Temmuz sabahı Kadıköy'de Ankara'ya gitmek üzere araçlara binmek için toplandı. İstanbul'dan hareket edecek olan Dayanışma bileşenleri, Kocaeli, Bursa ve Eskişehir'de basın açıklamaları yaparak 23 Temmuz günü Ankara'da olmayı planlıyordu.

Dayanışma bileşenleri toplanma yerinde polis ablukasına alındı ve araçlar bağlandı. Etrafları polislerce sarılan Dayanışma, bunu protesto etmek için, oturma eylemi başlattı. Polisler ise sık sık, "Açıklamanızı yapın ve dağılın. Beklemeye devam ederseniz müdahale ederiz" uyarıları yaptı. Kitle ise cevap olarak sloganlar attı, marşlar söyledi, konuşmalar yapıldı.

"Nuriye ve Semih'in sesini her yerde haykırmaya duyurmaya devam edeceğiz" diyen Semih ve Nuriye İçin Dayanışma bileşenleri, bireysel olarak Ankara'ya gitme kararı alarak alkışlar ve sloganlarla eylemi sonlandırdı.

Açlık Grevinin 137. Gününde Ankara'da

Nuriye Gülmen ve Semih Özakça'nın açlık grevinin 137. ve "İşimizi Geri İstiyoruz" eyleminin 257. günü olan 23 Temmuz günü de pek çok şehirden "Nuriye ve Semih İçin Dayanışma" için gelen kişiler Ankara Güvenpark'ta "Nuriye ve Semih İçin Geri Alın Nuriye ve Semih Yaşamın" şiarıyla basın açıklaması yapmak için bir araya geldi.

Ankara'da toplanan Dayanışma bileşenleri çeşitli noktalardan Güvenpark'ta saat 12.30'da yapılacak basın açıklaması için harekete geçti. İlk saldırı, ÇHD'nin önünde toplanan hukukçulara geldi.

Güvenpark'a ulaşabilen kitle polisin saldırısına hazırlanması üzerine "Nuriye ve Semih'in Açlık Grevinin 137.Gününde Nuriye ve Semih'in Talepleri Kabul Edilsin İşimizi Geri İstiyoruz Eyleminin 257. Günü Nuriye ve Semih'in Talepleri Kabul

Edilsin" pankartı açıp kolkola girerek sloganlarını haykırmaya başladı.

Ziya Gökalp Caddesi'nden ilerleyen gruba polis şiddetli saldırıda bulundu. Dayanışma bileşenlerinden çok sayıda kişi darp edilerek, yerlere yatırılıp ters kelepçe yapılarak gözaltına alındı. Kolu kırılan, yüzü yaralanan, yaralananlar oldu.

Saldırıya çevredeki çok sayıda kişi tepki gösterdi. Polis caddedeki herkesi gözaltına almaya çalışarak dağıttı. Sokaklara dağılan kitle defalarca bir araya gelmeye çalışarak sloganları sürdürdü. Yaşanan polis saldırısı sonucu aralarında avukatların da olduğu 60 kişi gözaltına alındı.

Ziya Gökalp Caddesi'ndeki saldırının ardından kamu emekçilerinin 13.30'da yapılacak basın açıklamasına katılmak üzere Nuriye ve Semih İçin Dayanışma bileşenleri Konur Sokak'ta toplandı. Emekçiler pankart açar açmaz polisin biber gaz, tazyikli su ve plastik mermilerle saldırısı başladı.

Çevik kuvvet polisi destek için Konak Sokak'ta bulunan Nuriye ve Semih İçin Dayanışma bileşenlerine ve sokakta toplananlara da saldırdı. Konur Sokak'tan çıkarılanlar Meşrutiyet ve Mithatpaşa Caddelerinde sloganlarını haykırmaya devam etti. Polis bu caddelerde de TOMA, plastik mermi ve biber gazı ile saldırdı.

Akşam Eyleminde Polis Terörü ve Gözaltı

Gün içinde çeşitli illerden gelen Nuriye ve Semih İçin Dayanışma'nın eylemlerinin ardından saat 18.00'de de Ankaralı emekçiler, Konur Sokak'ta "Nuriye ve Semih'in açlık grevi 137. gününde, Nuriye ve Semih işe geri alınsın" dövizleri açarak sloganlarına başladı.

Grup açıklama yapmak isterken polisler kalkanlarla Yüksel Caddesi'nin Konur girişini kapattı ve geçişe izin vermedi, "Dağılın" anonsu yaptı. Eylemde ısrarcı olan ve sloganlarını sürdüren gruba, polisler TOMA, gaz bombası ve biber gazı ile saldırdı, kitleyi Meşrutiyet Caddesi'ne sürdü. Ancak bekleyişi sürdüren emekçilere polis uyarıda bulunmadan yeniden saldırdı ve 10 kişiyi gözaltına aldı, çevrede bekleyenlere de "dağılın" diyerek plastik mermi yağdırdı.

Gün içinde yapılan iki eylemde de polis, burjuva basın emekçilerine de saldırdı. Mücadele Birliği Gazetesi muhabirinin de aralarında olduğu devrimci basın muhabirlerine görüntüleri silmeleri aksi halde gözaltına alınacakları tehditleriyle kamera ve telefonlara el konulmaya çalışıldı.

Gözaltılar Serbest Bırakılsın

Ankara'daki gözaltıları protesto etmek için, İstanbul'da Kadıköy Süreyya Operası önünde toplanarak bir eylem yapıldı.

19.30'da başlayan oturma eyleminde basın açıklaması okundu ve "Bu saldırının hedefi açıktır, iktidar Nuriye ve Semih'in sesini tamamen susturmak istiyor. Ne tür saldırılar yaşanırsa yaşansın, 'İşimizi geri istiyoruz' talebiyle günlerce her türlü hak arama yolunu deneyen Nuriye ve Semih'in yaşam haklarının gasp edilmesine asla izin vermeyeceğiz" denildi; gözaltına alınan 71 kişinin serbest bırakılması talebi yineleni.

Eylem, slogan, marşlar ve konuşmalarla sona erdi.

FAŞİZMİN EKONOMİ POLİTİĞİ

TAYLAN İŞİK

Az rastlanacak bir itiraf nihayet geldi; hem de RTE'den. RTE, dinci faşizmin sınıfsal tanımına ilişkin her tartışmaya son verecek sözleri beklenmedik bir zamanda ağızından kaçırdı.

Gazete haberlerine göre Erdoğan "yabancı sermayeli yatırımcılara" -Türkçesiyle söylersek, yabancı sermayeli vampirlere- seslenirken kelimesi kelimesine şunları söylemiş:

"OHAL'i biz iş dünyamız daha rahat çalışsın diye yapıyoruz. Soruyorum. İş dünyasında herhangi bir sıkıntınız, aksamanız var mı? Biz göreve geldiğimizde Türkiye'de OHAL vardı ama bütün fabrikalar grev tehdidi altındaydı. Hatırlayın o günleri. Ama şimdi grev tehdidi olan yere biz OHAL'den istifade ederek anında müdahale ediyoruz. Çünkü iş dünyamızı sarsamazsınız. Bunun için kullanıyoruz biz OHAL'i."

Önce düğün değil, bayram değil, durduk yerde bu itiraf niye, sorusuna yanıt bulalım. Yanıt gayet basit, dinci faşist iktidar "yabancı sermayeli yatırımcılar"ın yani emperyalist vampirlerin güvenini kazanmaya çalışıyor. Onun derdi bu. Çünkü başta emperyalist sermaye olmak üzere, özellikle de büyük tekelin güven ve desteğini almadan dinci faşizm -faşizmin diğer bütün biçimleri gibi- bir gün bile ayakta kalamaz.

Böylece, dinci-faşizmi, "yeşil sermaye"nin iktidarı, "Anadolu'da yeni yeni palazlanan büyük sermayenin" iktidarı, ya da Kemalist burjuvaziye karşı dincilerin iktidarı vb vb biçimlerle tanımlama safasatları çöplüğü boylamış oldu. Bunlarla birlikte, tekeli sermayenin önde geleni KOÇ ailesini, Sabancıları, Eczacıbaşıları faşizmin sorumluluğundan ve günahlarından uzak tutma çabaları da berhava oldu.

Ne yazık, faşizmin sınıf temelini, karakterini gözlerden uzak tutan "AKP Faşizmi", "Erdoğan faşizmi" gibi tanımlamaları yapanlara işin abc'sini hatırlatmak zorunda kalıyoruz. Faşizm tekeli sermayenin en iri kesimlerinin açık, kanlı, dizginlenmemiş diktatörlüğüdür. Faşizm açık işçi sınıfı düşmanlığına dayanır. Burada faşizmi bir partiyle, bir şahısla tanımlamak onun arkasındaki güçleri, faşizmin gerçek sınıf güçlerini gözlerden saklamaya yarar başka bir şeye değil.

O bakımdan, RTE'nin "Ama şimdi grev tehdidi olan yere biz OHAL'den istifade ederek anında müdahale ediyoruz. Çünkü iş dünyamızı sarsamazsınız. Bunun için kullanıyoruz biz OHAL'i." yollu sözlerini tekrar tekrar hatırlamakta yarar var.

İşçi sınıfı hareketini ezmek, grevleri, gösterileri, dayanışmayı yasaklamak, işçi sınıfının kazanılmış haklarına saldırarak, bu hakları gasp etmek, ücretleri mümkün olan en alt sınıra indirmek vb vb, faşizmin tarihte ortaya çıkışından beri şaşmayan temel çizgisi, ana amacı olmuştur.

RTE'nin sözlerinden sonra dinci-faşizmin işçi sınıfının hangi haklarına ve nasıl saldırdığını sayıp dökmeye gerek yok. Ama Başbakan Yardımcısı durumundaki Veysel Kaynak'ın şu sözlerini aktarmak, dinci-faşizmin tekeli sermaye sınıfına hizmetteki sınırsızlığını daha net anlaşılmasına yardımcı olacak. Şöyle diyor Veysel Kaynak: "Şu anda Kahramanmaraş'ta, Adana'da, Osmaniye'de, Gaziantep'te hatta Ankara'da Ostim'de birçok ilde eğer Suriyeliler olmazsa düz işçilik yapan yok. Fabrikalarımız durur"

Dinci-faşizmin bütün derdi davası böylece anlaşılabilir oluyor: Grev yasaklamak, hakları gasp etmek, iş gücünü üç-beş kuruşa satmaya hazır ve razı bir nüfus yaratmak. Bütün diğer faşizm biçimleri gibi, dinci faşizmin de ekonomi-politiği esas olarak bundan; tekeli sermayeye sınırsız hizmetten, sınırsız sömürü için koşulları hazırlamaktan ibaretir.

Sorun basit bir kavramlaştırma ya da adlandırma sorunu olsaydı üzerinde durmaya değer bulmazdık. Ama sorun bundan çok daha ötede ve önemde. Sorun, faşizme karşı mücadelede işçi sınıfına, diğer emekçi sınıflara ve ezilen halklara doğru hedef gösterme sorunudur. Sınıf savaşında devrimin toplumsal güçlerine yanlış hedef göstermek, onları daha baştan yenilgiye; bedeli işçilerin ve ezilen halkların kanlarıyla ödenecek ağır bir yenilgiye mahkum etmektir. Sorunun önemi buradan geliyor.

Faşizmi, işbaşındaki hükümetten ibaret görmek ve göstermek, müteveffa TKP'nin şaşmayan politik çizgisiydi. Onun için faşizm Türkçes'ten ve tosuncuklarından ibaretti. Bu yüzden zavallı TKP, son nefesini verirken bile "faşizme geçit yok" sloganını mırıldanıyordu. İsmail Bilenlerin, Nabi Yağcıların TKP'si mezarda ama onun ruhu şimdi çakma TKP'lerden ESP'ye kadar; "AKP faşizmi", "Erdoğan faşizmi" kavramlarını kullanan bütün sosyal-reformistlerin politikalarında yaşıyor.

Bu politikaların özü, devrimin toplumsal güçlerinin faşizme karşı mücadelesini, burjuva düzen sınırları içinde, hiç olmayan ve olmayacak olan burjuva demokrasisi hedefi sınırları içinde tutmaktır. Faşizmi bir partiyle, bir kişiyle özdeşleştirme çabalarının nedeni bu. Devrimin toplumsal güçlerinin hedef tahtasından tekeli kapitalist sistemi ve faşist devleti indirip AKP ve Erdoğan'ı yerleştirmenin başka bir anlamı ve amacı yok.

Oysa Erdoğan'ın sözlerinden de anlaşıldığı gibi, kişi ve partilerin tekeli sermaye sınıfına hizmet etmekten başka rolleri yok. Sorunların asıl kaynağı tekeli sermaye sınıfı, yani KOÇların, Sabancıların temsil ettiği işbirlikçi tekeli sermaye sınıfıyla emperyalist sermayedir. OHAL bunların çıkarı için var, dinci faşist iktidarın, faşist devletin tüm icraatları bunların çıkarlarını, egemenliklerini korumak içindir.

Uşaklar efendileriyle birlikte hedef tahtasına oturtulmalı; tek başlarına değil!

Adalet Bakanlığı'ndan Basın Özgürlüğü Hamlesi: Gazeteciler Hangi Terör Örgütünden Yargılanacaklarına Kendileri Karar Verebilecekler... Zaytung

"Cihat bilmeyen çocuğa matematik öğretmenin faydası yok" diyen milletvekili Çamlı, PISA'daki istikrarın süreceğinin mesajını verdi... Resmi Gaste

Gericilik Okul Öncesi Eğitimde

Milli Eğitim Bakanlığınca yeni bir talimat geldi. Talimat şu şekilde: Okul öncesi eğitim alacak çocuklara 1'den 20'ye kadar sayılar öğretilecek, adını, soyadını, yaşını öğretmenin yanında 15 Temmuz darbe girişimi de anlatılacak. Bu uygulama 1. sınıfa başlayacak, fakat okul öncesi eğitim almamış çocuklar için yaz eğitimi uygulaması adı altında anlatılacak. 'Belirli Gün ve Haftalar' başlığı adı altında '15 Temmuz Demokrasi ve Milli Birlik Günü' denilen darbe girişimi işlenecek...

MEB ailelerin de katılımının büyük olmasının, desteklenilmesinin önemli olduğunu duyurdu...

İşte eğitimin hali bu... Eğitim sistemini daha da gericiileştirmek için her türlü kirliliği, pisliliği buluşturuyorlar. Bütün bu pisliklere, öğrenciler sorgulama fırsatı bile vermeyenlere, öğrencileri bu sistemin bir parçasına alet etmeye çalışan dinci-faşistlere karşı tek bir çözüm var! O çözüm de tüm insanlığın kurtuluşu olan sosyalizm!

Öğrenci Gençlik Proleter Kültürü Kuşanmalı

Öğrenci gençlik, devrim için mücadele etmeye karar verdiği andan itibaren ilk önce kendini değiştirmeli, dönüştürmelidir. Bunun için de kendi içinde devrim yapması bir gerekliliktir. Çünkü üretimden uzak ve tüketici durumda olan öğrenci gençlik, sınıfsal karakteri bakımından küçük burjuvadır. Özel mülkiyetçi anlayışı benimsemekte gecikmez.

Devrim saflarına geçen öğrenci bu kültürden ve yaşamdan uzak durmalıdır. Ne kadar uzak durarsak duralım, bu küçük burjuva kültüründen etkilenmeyen öğrenci yok gibidir, bu konu nettir. Fakat mücadele etmeye karar veren birisi küçük burjuva yaşamından ve kültüründen uzaklaşmazsa, işçi sınıfı hareketi içinde burjuva politikalarını dile getirmekten ve küçük burjuvanın çıkarlarını ifade etmekten öte gidemez. Kendini devrimci olarak adlandıran öğrenci, bu kültürü terk etmeli, yerine devrimin en örgütlü müfrezesi olan proletaryanın kültürünü ve yaşamını koymalıdır.

Fakat proletaryanın kültürünü benimsemekte tek başına yetersizdir, pratikte de bunu gerçekleştirilmesi gerekir. Yani bizim ilgileneceğimiz husus; örgütlü bir yaşamı seçen öğrencinin kendi içinde devrim yapması ve kendisini dönüştürmesi olmalıdır. Üretimden uzak kaldıkları için genel anlamda baktığımız zaman öğrenci gençlik içinde bazı sorunlar doğabiliyor. Herhangi bir üretime katılmadıkları için, hiçbir emek sarf etmeden hazır konmayı daha çok sever, işlerini erteleme gibi bir hastalıkla başlıyordur. Bu durumlar örgütlü bir gencin kesinlikle yapmaması gereken durumlardır. Hazıra konmak yerine, gördüğü eksikleri tamamlamak için uğraşmalı. İşleri erteleme konusunda ise, çok ekstrem durumlar oluşmadığı sürece işlerin kesinlikle hiçbiri ertelenmemelidir. Bu kolektifle bütünleşen her bireyin bilincinde olması gereken ilk koşullardan birisidir. Çünkü kolektifin verdiği sorumluluğun önüne hiçbir kişisel işimiz konmamalıdır. Yapılması gereken kolektifin vermiş olduğu sorumluluktur, devrimci öğrenciler bunu böyle bilmelidir ve üzerine aldığı sorumluluğu zamanında gerçekleştirmekle yükümlüdür. Çünkü proleter disiplin bunu gerektirmektedir.

Mücadelede bazen başarısız olunabilir. Başarısız olduğumuz andan itibaren umutsuzluğa kapılan gençler de olacaktır. Ama bu kişiler Moskova Önerisinde romanında dediği gibi 'dünyanın başarısızlığının sonucu, yarımın başarısızının habercisi olabilir' cümlesini unutmamalıdır. Önemli olan tüm zor ve çetin yolların hangi yollarla zafere ulaştırılacağına kafa yormaktır; başarısız olduğumuz zaman umutsuzluğa kapılmak değildir. Bu yüzden yaptığımız işleri inanarak yapmak çok önemlidir. Kesinlikle sorumluluklarımızı gerçekleştirirken, gaye ile başarı arasında köprü olan disiplini de elden bırakmamak gerekir. Bu bütün mücadele tarihleri için geçerlidir. 68 kuşağına baktığımız zaman da bu böyledir; şimdiki köhnemiş sistem içinde daha güzel yaşamı savunduğumuz ve bunun için vermiş olduğumuz mücadelede de böyledir. Hep bu bilinçle kavga etmeyi görev bilmeliyiz. Her devrimci öğrenci bu bilinçle kavga ettiği zaman başaracaktır.

İşte şu akan zamanın devrimden yana olduğu bir dönemden geçiyoruz. Yine Moskova Önerisinde'nin bir bölümünde zaman için 'dünyada en uzun ve en kısa olan, en hızlı ve en yavaş giden kimdir, onu umursamazlar, sonra da üzülürler' diyor. İşte şimdi bizim devrimci öğrenciler olarak görevimiz devrimden yana akan zaman için savaşımdır. Düşmanlarımızın yani dinci-faşist iktidarın zamanından çalmak ve onları alaşağı etmektir. Kurtuluşun ve özgürlüğün devrimde olduğunu bilen her devrimci öğrenci komünist toplumu yaratmak istiyorsa, proletarya ile birlikte hareket etmelidir. Büyük tarihsel görev de budur zaten: 'Komünist toplumu yaratmak.' Bunu başaracağımızı düşleyelim ve inanalım!

Honduraslı Öğrenciler Eğitim Bütçesine Karşı Ayakta!

Honduras Ulusal Özerk Üniversitesi'nde yüzlerce öğrenci, devletin kamu eğitimini korumaya yönelik bir kanun düzenlemesi ve uluslararası bütçe krizini çözmesi için 12 Temmuz günü Tegucigalpa'daki kongre binasına yürüdü.

Üniversite Öğrenci Hareketi (University Student Movement)'nden temsilci üç öğrenci, eğitimi etkileyen bütçe kesintilerinin sona erdirilme taleplerini meclis üyelerine ilettiler. Yürüyüş, University City bölgesinde Latin Amerika'da sol hareketleri destekleyen Venezuelalı müzik grubunun konseri ile başladı. Yürüyüş insan hakları savunucuları ve işçi sendikaları liderleri de katıldı. Öğrenciler, aylardır devam eden ve 60.000'den fazla öğrenciyi etkileyen krizin bitirilmesini sağlamak için anlaşmaya vararak diyalogun başlatılması ve kemer sıkmanın kaldırılmasını talep etti.

Öğrenciler, ayrıca Tegucigalpa ve San Pedro Sula şehirlerindeki okul binalarının ve sınıfların büyük çoğunluğunu işgal ettiler. Bu durum üzerine, UNAH yetkilileri 17 Temmuz Pazartesi günü yaklaşık 28 fakültenin derslerini iptal etti. Üniversitelerin okul binalarını boşaltmak için 50'den fazla güvenlik görevlisi getirtmesinin ardından çıkan arbedelerde dokuz öğrenci yaralandı.

Geçtiğimiz yıl, Honduras polisi devlet başkanı Juan Orlando Hernandez'in istifasını ve ülke genelinde üniversitelerin özelleştirilmesini protesto etmek için UNAH (devlet üniversitesi) binalarını işgal eden yüzlerce öğrenciden en az 12'sini tutuklamıştı.

Öğrenciler, ayrıca yolsuzluk iddiaları üzerine üniversitenin rektörü Julieta Castellanos'un istifasını ve 2016 yılında okulu işgal eden en az 75 öğrencinin yargılanma sürecinin bitirilmesini talep ediyor.

Evrim vs. Yaratılış

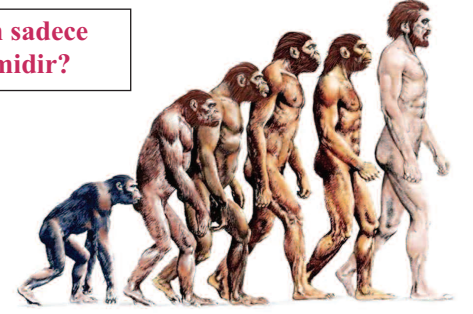
Milli Eğitimi Bakanlığı müfredattan evrim teorisini kaldırdıktan sonra, hemen neden kaldırdığı konusunda bir açıklama yaparak, kendince durumu kılıfına uydurmuş ve söyle demiş Bay Milli Eğitimi Bakanı, her ders için, kendi bilimsel gelişimi çerçevesinde, öğrencilerin seviyelerine uygun kuramlara yer verdi. Oysa ki biz biliyoruz evrimi kaldırmakla ne yapmak istediklerini. Zaten eğitim öğretim yılları boyunca bilimsel eğitim vermeyen bu dinci-faşistler bilimsel olan ne varsa ona dair olan yazı, başlıklardan bile korkuyorlar.

Bilimsel bir değer taşıyan evrim teorisi yerine bakın bu dinci-faşistler müfredata ne koyuyor? Allah Yolunda Mücadele: Cihat. Bununla da bitmemiş 1. Uluslararası Bilimler Işığında Yaratılış Kongresi düzenliyorlar. İçerik olarak ise şu konular mevcut :

- Kur'an ışığında yaratılış değerlendirilmesi
- Müspet bilimler ışığında yaratılış gerçeği
- Evrimeci görüşün sorgulanması
- Yaratılışın gaye ve hikmetleri

Evolution is just a theory?

Evrim sadece teori midir?

Yaratıcıyı tanıma ve anlama
Ders kitapları müfredatın yaratılış gerçeği açısından değerlendirilmesi
Basın, medya ve belgeselerde yaratılış gerçeğine bakış...
Yapmaya çalıştığımız bu gerici uygulamalar elbette ki son bulacaktır. Siz dinci-faşist iktidar bunu çok iyi biliyorsunuz korkunuz da bundandır!

ODTÜ Seni Çağırıyor!

Dinci-faşist iktidar tarafından üniversitelere saldırılar dur durak bilmiyor. Akademisyenlerin ihraç edilmesi, okuldaki öğrencilere soruşturmalar açılmasıyla beraber dinci-faşist iktidar okulda tüm devrimci, ilerici, demokrat kim varsa onları okuldan uzaklaştırmak için elinden geleni yapıyor, pervasızca saldırıyor.

Yakın zamanda ise ODTÜ'de yıl sonunda 2 Temmuz'da gerçekleşen mezuniyet töreninde ODTÜ yönetimi protesto edilmişti. Mezuniyet sonrası rektör tarafından yaklaşık 20 öğrenciyeye gelen mailde şu yazılmıştı: "Uygunsuz pankartları içeriye sokmak ve kişi veya kurumların şerefine zedelemek" gibi sebeplerden dolayı soruşturma açıldı.

Soruşturmanın ardından ODTÜ öğrencileri, mezuniyet protestolarının sahiplenilmesini, bu baskı ve sindirmelere karşı yürütülecek mücadelenin de sahiplenilmesi gerektiğini bütün bileşenlerine çağrı olarak bir bildiri yayınladı. ODTÜ bileşenlerini 27 Temmuz Perşembe saat 09.00'dan itibaren savunmaların yapılacağı Fen Edebiyat Dekanlığına davet ettiğini belirtti.

gelenler zenginleşti, topluluğun üretim araçlarını da ele geçirdi. Toplumun bir kesiminin üretim araçlarını tekelleştirdiği durumda, işçi kendisi için çalışmasının dışında, ayrıca üretim araç sahibinin geçimini sağlayacak ek çalışma sürecini yapmak zorundadır.

- 1) Sınıflar her şeyden önce tarihsel olarak üretim sistemi içindeki yerlerine göre ayrılabilen insan gruplarıdır.
- 2) Her üretim sisteminde sınıflar birbirinden farklı ve hatta birbirlerine tamamen karşıt yerler alırlar. Bu yeri belirleyen onların üretim araçlarıyla olan ilişkisidir.
- 3) Sınıfların üretim araçlarıyla olan ilişkileri onların toplumsal iş örgütlenmesindeki rollerini de belirler. Sınıflardan biri işçileri denetler, özellikle zihinsel çalışma ile uğraşırken, diğerleriyse üstlerine zorla yıkılan ağır bedensel çalışmayı sürdürmek zorundadır. Sınıflı toplumlarda, üretimin denetimi çoğunlukla üretim araçlarına sahip olan sınıfın elindedir.
- 4) Sınıflar aynı zamanda toplumsal gelirden aldıkları payın büyüklüğüne ve kaynağına göre de birbirinden ayrılırlar.

Marxist Leninist Sözlük

DEVİRİM NEDİR?

Devrim kökten değişim demektir. Bir şeyi yıkıp yerine daha ilerisini yapmak demektir.

- 1) Siyasal Devrim
- 2) Toplumsal Devrim olmak üzere iki aşamalı bütünlüklü bir eylemdir.

Siyasal devrim, politik iktidarın bir sınıfın elinden alınarak, daha ileri bir sınıfın eline geçmesidir. Toplumsal devrim ise ekonomik ve toplumsal sistemin daha ileri bir sistemle yer değiştirmesidir.

Sosyalist devrim politik alanda işçi sınıfını iktidara getirir ve onun diktatörlüğünü kurar. Bunun gerçekleşmesi için yalnızca burjuvaziyi uzaklaştırmak yetmez, aynı zamanda emekçilerin baskı altında tutulmasına yarayan eski devlet mekanizmasının tümünü dağıtıp, yerine kökten yeni bir erk örgütü geçirmek gerekir.

Ne var ki politik erkin ele geçirilmesi başlangıçtır. Sosyalist devrimde politik erkten yararlanarak toplum, onun ekonomisinde ve kültüründe köklü bir dönüşüme uğratılır. Yani devlet erki daha önceki devrimlerde olduğu gibi yalnızca köhnemiş sistemi ortadan kaldırmaz, aynı zamanda yeni bir toplumu da kurar.

Siyasal devrimin gerçekleşmesinden sonra, toplumsal devrimin gerçekleşmemesi bu doğrultuda adımlar atılmaması sonucu siyasal iktidarın da kaybedilmesine yol açar.

SINIF NEDİR?

Tarihsel olarak belirlenmiş bir üretim sürecinde üretim araçları karşısındaki konumları, üretim süreci içindeki yerleri, üretimden aldıkları payları ve bu payları alış biçimlerine göre birbirinden ayırt edilebilen istikrarlı insan topluluklarına sınıf denir.

Bu özellikleri arasında en temel olanı üretim araçları ile olan ilişkilidir. Sınıfların toplumsal üretimde aldıkları yer ve oynadıkları rol geliri elde etme biçimi ve bu gelirin miktarı üretim araçlarıyla olan ilişkisine bağlıdır.

Ticaretin ve iş bölümünün gelişimi ile özel mülkiyet tarih sahnesine çıkmıştır. Özel mülkiyetin gelişmesi ve ortaklaşa mülkiyetin silinip gitmesiyle insanlar arasındaki ekonomik eşitsizlik büyüdü. Soylu ailelerden

Aşırı Sıcaklarla Birlikte Yaşanan Orman Yangınlarına İlişkin Hükümetten Açıklama: "Demek ki Neymiş? Ormanları Yok Etmemişiz" Resmi Gaste

"Mücadele Azmimizi 33 Düş Yolcusundan Alıyoruz"

İstanbul'da gençlik örgütleri, Suruç Katliamı'nın 2. yılında Kadıköy'de yürüyüş ve anma etkinliği gerçekleştirerek ölümsüzleşen 33 devrimciyi andı ve düşlerini gerçekleştirme sözü verdi.

"Suruç için adalet herkes için adalet" pankartıyla Kadıköy Süreyya Operası önünde bir araya gelen gençlik örgütlerine, devrimci örgütler başta olmak üzere, milletvekilleri, akademisyenler ve çok sayıda demokratik kitle örgütünden katılım oldu.

"Suruç'un Hesabı Sorulacak", "Hiçbir Düş Yarım Kalmayacak", "Katillerden Hesabı Gençlik Soracak", "Arin'den Sibel'e Yürüyoruz Zafere", "Polen, Ezgi, Ece Düşleriyle Zafere", sloganlarıyla yürüyüşe geçti.

Açlık grevinin 134. gününde olan akademisyen Nuriye Gülmen ve öğretmen Semih Özakça da unutulmadı. Gülmen ve Özakça için sık sık slogan atılarak selamlandı.

Suruç anması yürüyüşü alkış ve zılgıtlarla Mehmet Ayvalıtış Parkı'na kadar devam etti. Gençlik örgütleri Ankara'da düzenlenen Suruç Anmasına yapılan polis saldırısını da protesto ederek derhal serbest bırakılması istedi.

Mehmet Ayvalıtış Parkı'nda saygı duruşuyla başlayan etkinlikte, Nazım Hikmet'in "Güneşi İçenlerin Türküsü" şiiriyle 33'ler anıldı. Gençlik örgütleri adına ortak hazırlanan basın metnini Şilan Delibalta

okudu.

Katliamlara ve yok etme politikalarına rağmen gençliğin tüm alanlarda mücadeleyi sürdürdüğünü belirten Delibalta "Gençlik özgürlük arayışı, egemenlere karşı mücadelededaima en ön safta olmaya devam ediyor" dedi.

Suruç'ta ölümsüzleşen 33 devrimciye seslenen Delibalta "Dün sizin yüreğinizde ekilen seveda tohumu bugün on binlerin yüreğindedir. Dün sizin çıkarlarınıza doldurduğunuz umut bugün bizlere ışık olmaktadır. Ve bakın nasıl da omuz omuza bir direniş yarattınız bakın nasıl da can suyu oldunuz birlikte büyüyen mücadelemize. Bizden koparılmış alındığımız çünkü öfkemizi bileyerek her gün dönümlerde gözleri gülen çocuklara bırakabilmek adına düşlediğiniz özgür yaşamı bir kez daha haykırıyoruz hep birlikte. Suruç'un hesabı sorulacak. Sizlerin düşleri bizlerin de yoludur" dedi.

SGDF Eş Genel Başkanı Ceren Çoban Suruç'ta ölümsüzleşenlerin isimlerini anarak "Yüreklarına seveda ekili olan düş yolcularını o yola çıkartan tarihinden aldığı mücadele birliğidir. 68 Gençlik Kuşağı'ndan gelen mirasla 33'ler yola çıktıklar, Kürdistan devrimiyle Türkiye devrimini buluşturmak için mücadele ettiler" dedi. 33 düş yolcusunun katledildiği Suruç'un ilk olmadığını ifade eden Çoban, katliamların Ankara'da, Cizre'e vahşet bodrumlarda devam ettiğini anımsattı. Çoban, Mehmet Ayvalıtış Parkı'nda toplananlar için Çoban, "Onlar ölebilir ama görüyoruz ki bu bahçe tıpkı Amara'nın bahçesi gibidir. Bu bahçede gençlik örgütlerinin, Kafkas halklarının, anarşistle-

rin, spor kulübü taraftarlarının bayrakları var" dedi.

Suruç'a ölümsüzleşen Vatan Budak'ın babası, Suruç Aileleri İniyatifi adına yaptığı konuşmada tutuklanarak rehlin alınan Suruç gazi ve tanıklarını selamladı. 20 Temmuz'da Suruç katliamıyla kendilerini yıkmak isteyenlere alanı gösteren Budak, "İşte dimdik buradayız!" diye haykırdı. Vatan'ın onurlu 33 düş yolcusundan biri olduğunu ifade eden Budak, "Şimdi, bizler de diyoruz ki sizlere söz olsun Saray gladyosu ve AKP faşizmini yıkacağız. 33'lerin sesi olup haykıracağız. Biz kazanacağız biz kazanacağız!" dedi.

Suruç gazileri adına konuşan Koray Türkyay, ülke halklarının artık tercih yapmak ve karar vermek durumunda olduğunu ifade ederek, "Ya faşist devletin ya da halklar için mücadele edenlerin yanında olması gerekiyor. Bu tercihi yapmak bu topraklardaki halkların geleceğini belirlemek anlamıdır. Bizler tercihimizi yaptık ve bu yaşamı tanımlamak adına 33'lerin düşlerine ve mücadelesine sarıldık" dedi.

Konuşmaların ardından BEKSAY Müzik Topluluğu sahne aldı, 33'ler için bestelenen "Düş Yolunda" isimli ezgi seslendirildi.

"İyi değilim, iyi olmayacağız, sakın iyi olmayın" diyen Temel Demirel, Suruç katliamının failinin devlet olduğunu vurguladı, "Paramaz Kızılbaş'ın yoldaşlarıyız, eğri otursak da doğru konuşanlarız, biz Fidel'in yoldaşlarıyız. Katile katil diyoruz. Zalimlerden adalet beklenimiz yok. İktidar katildir, iktidar adaletsizdir" dedi.

Lice, Roboski, Dersim, Çorum, Sivas gibi devletin gerçekleştirdiği katliamları hatırlatan Demirel, düş yolcularının Kobaneli çocuklara oyuncak ve kitap götürmek için, devrimci dayanışma ruhuyla gittiklerini dile getirdi.

Anma, programı Alamor Müzik Topluluğu ve Adalılar Müzik Topluluğu'nun ezgileriyle devam etti.

SOSYALİZM VE SAVAŞ

Lenin'in, Sosyalizm ve Savaş adlı eseri aradan ne kadar zaman geçse de haklılığını, gerçekliğini ve geçerliliğini koruyor. Bu kitabı okuduğumuz ilk satırdan itibaren ülkemiz koşullarını net bir şekilde yansıttığını görüyoruz.

Birçok bölümü olan bu kitapta devrimi örgütlerken neler yapıldığı, o zamanda yayınlanan bildirileri, savaşın ne anlama geldiği, reformist ve oportünist arasındaki ayrımı, enternasyonalin kimlerle kurulması gerektiğini, illegal örgütün önemi, partinin görevleri, tasfiyecilik ve ekonomistlere, menşevik ve bolşeviklere ve Komünist Enternasyonal'in İkinci Kongresine kadar birçok önemli konuları içeriyor.

Sosyalizm ve Savaş: PASİFİZM VE BARIŞ SLOGANI

Yığınların barıştan yana duyguları, çoğu zaman bir protestonun başlangıcını, savaşın gerici niteliğine karşı kızgınlığı ve yığınların bu niteliğin bilincine vardıklarını ifade eder. Bu duygudan yararlanmak, sosyal demokratların görevidir. Bu anlamdaki her harekete, her gösteriye bütün güçleriyle katılacaklar, ama devrimci bir harekete geçilmeden, toprak ilhakları olmadan, uluslara tahakküm edilmeksizin, yağmasız, şimdiki hükümetler ile egemen sınıflar arasında yeni yeni savaşların tohumları atılmaksızın barışın mümkün olabileceğini söyleyemeyecek, halkı kandıramayacaklardır. Halkın bu şekilde aldatılması hasım hükümetlerin gizli politikalarına hizmet etmek ve bunların karşı devrimci planlarını kolaylaştırmak demektir. Sürekli ve demokratik barış isteyen herkes, hükümetler ile burjuvaziye karşı bir iç savaştan yana olmak zorundadır.

DEVLET DUMASINDA RUS SOSYAL-DEMOKRAT İŞÇİ GRUBU VE SAVAŞ

Bu kısımda ise işçi sınıfına ne tür bir parlamentarizmin gerekli olduğuna dair kısa bir yazı var, o da şöyledir: "Parlamentarizmi, Südekum ile Heine, Sembat ile Vaillant ve Bissolati ile Mussolini, Çeydze ile Plehanaov da tanıyor, Dumanın RSDİP grubunu oluşturan yoldaşlar da tanıyorlar, şovenistlerle bağlarını koparan Bulgar ve İtalyan yoldaşlar da. Çeşit çeşit parlamentarizm var. Bazıları parlamento kürsüsünü, kendi hükümetlerinin gözüne girmek için ya da en azından Çeydze grubunun yaptığı gibi, her türlü sorumluluktan kurtulmak için kullanıyorlar. Diğerleri ise, parlamentarizmi sonuna kadar devrimci kalmak, en zor koşullarda bile sosyalist ve enternasyonalist olarak görevlerini yerine getirmek için kullanır. Parlamento çalışmaları, bazılarının bakan kolтуğu sağlar. Bazılarına ise hapishaneyeye, sürgüne, kürek cezasını çekmeye gönderir. Kimileri burjuvaziye, kimileri proletaryaya hizmet eder. Kimileri sosyal emperyalisttir, kimileri devrimci marksist.

Günümüz koşullarında güncelliğini koruyan iki konuya değinmek istedim. Bu satırlarda tartışılan ve önemi olan bu konularda Lenin yoldaş açıklamayı yapmış bizim de bu bilgiler ışığında hareket etmemiz gerekiyor.

YENİ EKİMLERİN ZAMANI!

UMUT GÜNEŞ

Tarihin akışını değiştiren, kapitalist toplum tarihinde sosyalizme doğru gidilen yolu açan, şanlı Ekim Devrimi'nin yüzüncü yılı. Ekim Devrimi üzerine çok yazıldı, çok tartışıldı, ders çıkarılanlar da oldu, Ekim Devrimi'nin tarihi önemini hala kavramayanlar da. Bu muazzam tarihsel alt-üst oluşun üzerine konuşmak ve muazzam etkileri üzerine hala tartışmak gerekiyor. Bu topraklarda devrim yapmayı hedefleyen güçler olarak bizler, Ekim'e doğru giderken Bolşeviklerin yığınlar içinde sürdürdükleri çalışmalarını irdelememiz ve eksik bıraktığımız yerlerde bu toprakların koşullarına göre uyarlamamız gerek. Ekim Devrimi üzerine kitaplar dolusu tartışılıp, sayfalar dolu makaleler, incelemeler yapılmışken bir yazı içine sığdırmamız, daraltmamız mümkün değil, hem de doğru değil. Fakat elimizden geldiğince bazı başlıkları tartışalım istiyoruz. Biz burada tartışacağımız başlıkları kendi gençlik çalışmamız için düşünebilir ve yeni çalışmalarımızda fikirler üretebiliriz. Örneğin bunlardan ilki olarak ajitasyon ve propaganda örnek gösterilebilir.

Ajitasyon ve Propaganda

Devrimci çalışmanın, örgütlenme faaliyetinin içinde bir şekilde bulunan herkes ajitasyon ve propaganda araçlarının yığınlar içinde etkili araçlardan biri olduğunu bilir. Ajitasyon kelime itibarı ile ajite etme yani kışkırtma, harekete geçirme anlamına gelmektedir. Şöyle düşünebiliriz, örneğin bir eyleme katıldığımızı ve bizim tarafımızın düşmanın teknik üstünlüğü, yekpare duruşu, tek bir yerden yönlendiriliyor olmasından ötürü kararsız geri çekilmeye hazır olduğunu hissedebiliriz. Bu tip durumlarda kitleyi harekete geçirecek, kışkırtacak, öfkesini dışavurmasını sağlayacak yöntem vurgulu, kısa, etkili ajitasyonlardır. Ajitasyon ifadeleri insanların duygularına, önemsedikleri konulara, hangi bağlamda yapıldığına göre değişebilir. Bir işçi eylemine desteğe giderken yapılan ajitasyonla, bir kitle eyleminde, çatışmalı, hareketli bir eylemde yapılacak ajitasyonlar elbette farklıdır. Ajitasyonun özü en kısa sürede çevreyi etkilemek, harekete geçirmektir. Zaman zaman etkili ajitatörler yetiştirebiliyoruz, halk içinde sevilen, etkili karakterler olabiliyorlar. Ancak genel tabloya baktığımızda bunlar çok tekil, yetersiz örnekler ve bu, bizim bu sorunsalı çözmek için genel bir yönelimimizin olmadığını gösteriyor. Aslında genel kitle eylemlerinde hem taktiksel sorunlar hem de teknik eksiklikler mücadelenin seyrini etkileyebiliyor. Fakat yeterli ajitator gruplarının olmayışı büyük bir sorun.

Bir diğer önemli aracımız ise propaganda. Propaganda yapma, yığınlar içinde kendi politikasını, şiarlarını, sloganlarını emekçi yığınlar, gençlik içinde yaymaya yönelik bir çalışmadır. Bunun için bu faaliyete yönelebilecek propagandistler devreye girer. Böyle kadrolar kitleler içinde bize sempati uyandırmayı hedeflerken, aynı zamanda geniş ölçüde de örgütlenme faaliyetinin ayaklarını örmektedir. Propagandanın bir başka aracı da kısa ve öz, Leninist şiar ve talepleri ifade edebilecek sticker, afiş, yazılama gibi görsel çalışmalardan oluşmaktadır. Taleplerimizi ve politik duruşumuzu ifade edebilecek bildiriler, pullamalar basit ama etkili yöntemlerdir. Ayrıca siyaseten kendimizi tanıtılabileceğimiz, sosyal medya araçları, sokak muhabirliği çok önemlidir. Günümüzde teknolojinin geldiği nokta düşünüldüğünde, yığınlara ulaşmanın, kendimizi tanıtmamızın önemli bir aracı sosyal medyadır. Fakat şunu unutmamak gerekir ki, bugün faşist devlet en çok da basın, yayın, medya gibi unsurların içini boşaltarak, baskı kurarak, bilginin güvenliğini ele geçirmeye çalışarak bizi kuşatıyor. Bu yüzden sosyal medya kullanımı, bilginin en doğru ve güvenli şekilde aktarımı bizim açımızdan temel dikkat noktası olmalıdır. Ajitasyon ve propaganda en önemli araçlarımızdan biridir, bu araçları etkili kullanabilmek için ajitator ve propagandist yetiştirmeye yönelmeliyiz, bunu yapabilmek için de insanları iyi tanımamız kimin neyi, ne kadar yapabileceğini, neye yeteneği olabileceğini bilmemiz gerekiyor. Bu anlamda oluşturulacak ajitasyon ve propaganda grupları, potansiyelin olduğu her çalışma bölgesinde etkili işler başaracaktır.

Yayın

Düzenli yayın dağıtımı, Bolşeviklerin Ekim Devrimi'ne giderken kullandıkları en önemli araçlardan biri olmuştur. Yaşadığımız topraklarda da sınıf savaşımı tarihine bakıldığında en zor koşullarda bile yayının kesintisiz bir şekilde çıkarılması hayati önemde olmuştur. Devrimci politikaların yayılmasına karşı düşman, dergileri, gazeteleri kapatmış, devrimcileri, gazetecileri sokak ortasında kurşunlamış, devrimci yayınların çıkmasını, dağıtılmasını engellemek için elinden geleni yapmıştır. Böyle zor koşullardan bugüne gelerek büyüyen devrimci çalışmanın sorunlarından biri bugün çıkardığımız yayınları nasıl daha etkili bir şekilde dağıtabiliriz ve bu yayınları gençlikle daha iyi buluşturabiliriz? Öncelikle gençlik çalışmasının özel durumlarından biri kendi yayınının bulunması ve yaygın şekilde dağıtılabilmesidir. Belli dönemlerde çıkardığımız, fakat devamını getirmekte sorun yaşadığımız fanzinlerin bu dönemde çıkarılma şansı mevcut. Çünkü böyle çalışmaları yapıyoruz, fakat yazı toplama, mali sıkıntılar, yayının sürekliliğinin olması konusunda sıkıntılar yaşıyoruz. Eğer bu sorunlara daha fazla eğilip çözebilirsek çok etkili ve esnek bir gençlik yayınına sahip olabileceğiz. Burada her birimizin, her genç öğrencinin, işçi gencin kendini sorumlu hissetmesi ve bu yayını sahiplenmesi gerekiyor. Yaygın ve sürekli dağıtım, ortaya çıkacak potansiyeli, ilişkileri örgütlemeyi başara-bildiğimiz ölçüde bizim büyümemizin önünü açacaktır. Ekim Devrimi'nin yüzüncü yılında yeni Ekimlerin önu sıkı siyasal faaliyet ve cüretli çıkışlarla açılacaktır. Şimdi yeni Ekimlerin zamanı!

KİTAP TANITIMI

LENİNİST ŞIARLARIN ÖNEMİ

ÖZGÜR GÜVEN

Haziran Halk Ayaklanmasının başlangıcında emekçi itfeler büyük bir öfkeyle düşmanın üstüne atıldılar. Taksim'i ele geçirdiler. Ayaklanma büyük bir hızla tüm kentlere yayıldı. Ayaklanmacılara hemen önümüzdeki adımın ne olacağına dair somut hedef gösteren sloganlar gündeme getirildi. Leninistler dışında hiçbir çevre veya örgüt buna hazır değildi. Bu ayaklanma hepsi için sürprizdi. Tek gerçek hedef gösteren devrimi hedefleyen şiarlar, Leninistlerin şiarlarıydı. Çünkü bu şiarlar tarihin kendisi tarafından gündeme getirilmiş, hatta dikte edilmişti.

Küçük burjuva hareket bu koşullarda dahi nasıl büyük bir devrim kaçkını olduğunu gösterdi. Atıkları en ileri şiarlar "Biber gazı yasaklansın", "adalet", "demokratik hakların genişletilmesi" oldu. İşçilerin yaşam koşullarının iyileştirilmesine dair tek bir kelime dahi etmediler. Leninistler "Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı" dedi, "Tutsakların özgürleştirilmesi" dedi, "Bütün iktidar emeğin olacak" dedi ve bunu yapabilecek bir organ olarak Geçici devrim Hükümeti'ni önerdi. Küçük burjuva hareket bu şiarlar karşısında önce dehşete düştü, sonra duymazdan geldi, yok saydı.

Sonrasında Kürdistan'da silahlı gündemin başına geçti, insiyatifi ele aldı. Cizre bodrumlarında insanlar diri diri toplu mezarlara gömülürken, Sur'da öldürülen çocuklarının cesetlerini evindeki buzdolabında saklamak zorunda kalırken, Türkiye yine Kürt halkını yalnız bıraktı. Bir avuç cesur insan dışında, sabahlara dek sokaklarda yürüyen milyonlardan ses çıkmadı.

7 Haziran seçimlerinde küçük burjuva hareketin ittifak partisi HDP, yeni seçilen parlamentonun kurucu meclis olması gerektiğini öne sürdü. Oysa hükümet partisi, hükümet ve RTE seçimleri geçersiz ilan edip parlamentoyu feshetti.

Küçük burjuva hareket ittifak halinde "Yeni ve demokratik bir anayasa" dedi. Tekelci sermayenin partileri, yani üçü bir arada düzen partisi yeni bir anayasa yaptı. Bin bir türlü oyunla, oy çalmakla, kuraldışı uygulamalarla, yeni anayasanın %51 oydığını ve kabul edildiğini söylediler. Bu yeni anayasa, bir süredir zaten uygulamaya konan topyekun faşizmin yasal kılıfı oldu. Bu durum karşısında küçük burjuva hareket 16-17 Nisan'da sokağın önünü kesmek için düzen partilerinden birisi olan CHP ile el ele verip her şeyi yaptı.

Aradan aylar geçtikten sonra, toplumda biriken öfkenin ve mayalanan ayaklanmanın farkında olan CHP, böyle bir ayaklanmanın önünü kesmek, mücadeleye atılan kitlelerin hedefini şaşkırtmak için "Adalet" yürüyüşünü gündeme getirdi. Küçük burjuva hareketin en ileri taleplerinden biri olan "adalet" tekelci sermayenin bir partisi olan CHP tarafından ellerinden alındı. Çünkü bu şiarlar, devrimin, devrimi hedefleyen siyasi parti ve örgütlerin değil, son zamanlarda daha açık ifade ettikleri gibi, "Cumhuriyeti sol değerlerle yeniden kurmanın" şiarlarıydı. Sosyal reformistler bunu bilerek kullandı. "Aşırı muhalefet" konumundaki ortalamalar solun bu şiarlara atlayıp peşlerine takılacağı biliyorlardı. Öyle de oldu. Hem sadece şiarlarda değil, CHP'nin "Adalet" yürüyüşünde de buluştular. Leninistler dışında, kendisine sosyalist, devrimciyim, solcuyum diyen kim varsa oradaydı. Kimisi açıktan, kimisi daha utangaç biçimde biraz daha uzak kurum ve çevrelerindeki temsilcileriyle vardı; ama hepsi oradaydı.

Şiarlar üzerinde neden ısrarla duruyoruz? Şiarlar, günlük olaylar karşısında ortaya atılan güzel sözler değildir. Bir partinin ya da örgütün döneme özgü taktiklerini, hedeflerini, mücadeleye biçimlerini gösteren kısa ve öz ifadelerdir. Bu şiarlar sadece programa dayanarak belirlenemez. Önümüzdeki döneme dair dolaysız, doğrudan mücadeleye dair bir şiar belirlerken, içinden geçmekte olduğumuz tarihsel dönemin somut koşulları göz önüne alınmalı ki, birleşik devrimin ve devrim mücadelesinin gelişim süreci de göz önüne alınsın. Şiarlarımızı, önümüzdeki döneme dair mücadelenin görevlerini ve hedeflerini gösteren bu belgilerimizi belirlerken programın yanında yukarıdakiler de değerlendirilmelidir. Bu yüzden şiarlarımızı bize tarihin kendisi dikte ettirir dedik.

Haziran Halk Ayaklanması, 17-25 Aralık günleri, Kobane serhıldanları yaşadıkdan sonra 7 Haziran seçimleri yapıldı. Hükümet partisi ve cumhurbaşkanı bu seçimleri kabul etmedi, yeni kurulan parlamentonun sıfırlanmasının, yok sayılmasının, bu çöküşün nedeni, seçilenlerin halkların taleplerini, ihtiyaçlarını, sorunlarını orada dile getirip getirmemeleri değil, tam tersine, bu parlamentonun sorunların çözüm yeri olmamasıydı.

Daha dün çözümün sokakta arayanlar, kendi elleriyle kurdukları forumları; yani mücadele örgütlerini, ayaklanma ve iktidar organına büyüyelebilecek bu örgütleri işlevsizleştirmiş, asıl çözüm yerini terk etmişler, şimdi dönmüş bu parlamentodan, bu burjuva ahırdan, düzenden çözüm istiyorlardı. Burjuvazinin ne Kürt-Kürdistan sorununu ne de halkların diğer yaşamsal sorunlarını çözmediğini, çözemeyeceğini daha önce de belirttik. Buna ne faşist devletin yapısı ne ekonomik durum izin verir. Bir dizi devrim olmadan bu sorunlar çözülemez. Bu nedenle çözüm yeri parlamento değil, sokaklardır. Elli yıldan beri süren bu uzun iç savaşı kazanarak, devrimi zafere taşımaktır.

Ayaklanan proletarya ve halkların daha ileri gitmesini engelleyerek ayaklanmacıların devrim yolundan geri döndürülenler, şimdi dönüp bu burjuva parlamentodan ve burjuva sınıftan çözüm istiyorlardı. Burjuvazi kendi çözümünü dayattı: İç savaşı kazanmak ve birleşik devrimi ezmek için topyekun faşizm.

Bütün bu yaşananlardan sonra şimdi en sıradan insanın dahi bu hükümetin, bu iktidarın olağan yollardan öyle seçimle gitmeyeceği kanaatine vardıkları açık. Ne seçimlerin, ne sandığa atılan oyların ne de parlamentonun bir anlamı olmadığını, kendi deneyimleriyle öğrenenlerin vardığı sonuç bu.

Ancak küçük burjuva hareket yine devrim korkusuyla hareket ederek, anayasa referandumundan sonra sokağın önünü kestiği gibi 2019 seçimleri demeye başladı bile. Oysa proletarya ve halklar artık burjuva topluma ve tekelci sermayenin ekonomik politik egemenliğiyle birlikte faşist devlete son vermeden hiçbir sorunlarının çözülemeyeceğini öğrendi. Bugüne dek yaşadıklarından çıkardıkları sonuçlar ve derslerle hareket ederek eskisini aşan yeni bir ayaklanmaya hazırlanıyorlar.

Şimdi görev Leninist şiarları her yere taşımak; ayaklanmaya hazırlanan proletarya ve halklara devrimde zafere kazanmaları için yol göstermek ve yardımcı olmaktır.

Düzeltilme ve Özür:

7-21 Haziran tarihli 26. sayımızda yer alan Özgür Güven imzalı "Tüm Toplumsal Yaşam Özündeki Pratik" başlıklı yazımızda makalenin sonunda yer alan "Proletarya asıl amacı olan politik kurtuluşuna sadece sınıf mücadelesi yoluyla, yani pratikle ulaşabilir" ifadesi, "Proletarya asıl amacı olan ekonomik kurtuluşuna sadece sınıf mücadelesi yoluyla, yani pratikle ulaşabilir" olacaktır.

Düzeltilir özür dileriz.

Müfredat Değişikliği Üzerine

2017-2018 eğitim öğretim yılından itibaren, Milli Eğitim Bakanlığı (MEB) tarafından, 1, 5 ve 9. sınıflardan başlamak üzere eğitim kademelerinin tamamında yeni müfredat uygulanmaya başlanacak. İlkokul ve ortaokul düzeyinde 17, lise düzeyinde 24, İHL'lerde 10 olmak üzere toplam 51 ayrı müfredat programı yenilendi.

Bir süredir ders kitaplarında sürdürülen "sadeleştirme" ve "basitleştirme" uygulamalarının doğrudan bilim, felsefe, tarih ve sanat derslerine hedef alması, ünite ve kazanım sayılarının azaltılması, başta tarih dersleri olmak üzere, büyük ölçüde "dini" ve "milli" öğeler ve referanslarla donatılmış bir müfredat oluşturulmuştur.

Tüm bunların yanında bu müfredat değişikliğinde en çok tartışılan konu ise "evrim teorisi"nin müfredattan tümüyle çıkarılmasıydı. Daha önce yapılan değişikliklerle lise sınıfın son haftalarına ötelenen ve bu dönemde öğrencilerin sınav hazırlığı dolayısıyla rapor alıp okulda olmamasıyla fiilen ortadan kaldırılmış olan "evrim teorisi", şimdi resmen müfredattan çıkarılmıştır.

Bu doğrultuda eğitim alanındaki sorunu "gericileşme" şeklinde nitelendirmek ve mücadeleyi "gericileşme" karşıtlığı ekseninde yürütmek yanlış değil, eksiktir. Ayrıca eğitimin gericileşmesi meselesini de salt AKP'den bilenen toplumların tarihinden ve kapitalist sistemden biberberdir. Eğitimin gericileşmesi, kalitesizleşmesi, bilimsellikten uzaklaşması so-

rununu sistemin karakterinden bağımsız değerlendirmek gerekir. Eğitim hızla özelleşmekte ve piyasaya adapte olmaktadır. Dershanelerin kapanması ve hızla özel okullara dönüşmeleri, bu dönüşüm sırasında büyük dershanelerin özel okula dönüşemeyen küçük dershaneleri yok etmesi siyasi bir kavga gibi değerlendirildi. Fakat bu durum, tam da

eğitimde özelleşmenin en önemli basamağıydı. Devlet eliyle verilen eğitimin gericileşmesi, kalitesiz ve bilimsellikten uzak olması da tek başına siyasi bir hamle olarak değil, özel okullara teşvik yani kapitalizmin beslenmesi ve gelişmesi olarak değerlendirilmelidir.

Herhangi bir konudaki değişimleri salt siyasi iktidar özelinde değerlendirmek, bizi çoğunlukla meselelerin özünden uzaklaştırır. Kapitalist toplumda atılan her adım kâr için yani sistemin devamı ve gelişimi adına atılır.

Şimdi tüm bu tartışmaların ışığında "Yaşasın Parasız, Bilimsel, Anadilde Eğitim Mücadelemiz" sloganı da tek başına yetersiz kalacaktır. "Parasız, Bilimsel, Anadilde Eğitim Sosyalizmle Gelecek" şiarını yükseltmek daha elzemdir. Devrimci Emekçiler bu perspektifle mücadeleye devam etmekte ve tüm eğitim emekçilerini de saflarına beklemekte dirler.

Parasız, Bilimsel, Anadilde Eğitim Sosyalizmle Gelecek! Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz!

Devrimci Emekçi Komiteleri (DEK)

İstanbul Şehir Hatlarında Grev Kararı Asıldı

İstanbul Büyükşehir Belediyesi şirketlerinden Şehir Hatları Genel Müdürlüğü ile Türk-İş'e bağlı Türkiye Denizciler Sendikası (TDS) arasında yürütülen Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinin olumlu sonuçlanmaması nedeniyle grev kararı alındı.

İstanbul Şehir Hatları'nda çalışan sendika üyeleri Halic Tersanesi'ndeki Şehir Hatları AŞ Genel Müdürlük binası önünde "İşçiyiz, Haklıyız, Kazanacağız", "Vur Vur İlesin, Belediye Dinlesin" sloganları atarak bir araya geldi.

Burada basın açıklamasını okuyan TDS Genel Başkanı Hasan Pekdemir, 1 Ocak itibarıyla Şehir Hatları Genel Müdürlüğü ile yürütülen ve yaklaşık 650 kişiyi ilgilendiren Toplu İş Sözleşmesi'nden herhangi bir sonuç çıkmadığını belirterek, bunun üzerine grev kararı aldıklarını söyledi.

Pekdemir, Toplu İş Sözleşmesi için yapılan tüm toplantılara katıldığını ve arabulucu aşamasının geçtiğini ifade ederek, "Şu ana kadar ücretle ilgili bana itikali eden hiçbir teklifte bulunmamışlardır. Anayasal hakkımız olan grev kararını almak durumunda bırakıldık. Buradan İstanbul Büyükşehir Belediyesi yetkililerine sesleniyorum; Sayın Başkan bu işçinin, denizcinin sesini duyun. Denizcinin etkisi de tepkisi de sert olur. Bizi mecbur bırakmayın" dedi.

TDS ile İzmir Büyükşehir Belediyesi şirketlerinden İZDENİZ AŞ arasındaki TİS görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine başlayan grevin 7. gününe girdiğini hatırlatan Pekdemir, "İki ay önce uzlaşma elini İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu'na uzatmıştık. Bizi küçümsedi, İzmir deniz ulaşımını kilitledik. İzmir halkına ceza çektiriyorlar. Siz bunu yapmayın. Taleplerimizi dinlemezseniz, aynı işi burada da yapacağız." dedi.

Basın açıklamasından sonra alınan grev kararı, Şehir Hatları AŞ Genel Müdürlük binasına asıldı.

İZDENİZ'de Grev Sürüyor

Türkiye Denizciler Sendikası ile İzmir Deniz İşletmeciliği Nakliyat Turizm ve Ticaret A.Ş. (İZDENİZ) arasında yürütülen Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinden sonuç alınmaması üzerine 12 Temmuz'da başlayan grev, 29 Temmuz itibarıyla 18'inci gününde.

Grev İZDENİZ'in Konak, Karşıyaka, Alsancak, Üçkuyular, Bostanlı iskeleleri başta olmak üzere 10 noktada devam ediyor.

Talepleri karşılanmadığı için greve çıkan işçiler, haftanın 6 günü, günde 8 saat çalıştıklarını söylüyor. Tamamı üniversite mezunu iken birçoğu ise evli ve bakmakla yükümlü oldukları çocukları olduğunu dile getiren işçiler, her sabah 05.00'te evden çıkıp, 06.00'da iş başı yaptıklarını anlatıyorlar.

Ne olursa olsun, kaç gün olursa olsun haklarını alana kadar grevlerine devam edeceklerini söyleyen işçiler, "Biz belediyenin bu yıl diğer kuruluşlara verdiği zam oranı neyse onu istiyoruz" diyorlar.

İZBAŞ'ta Grev Uzlaşısı ile Sona Erdi

Bornova Belediyesi şirketine bağlı İZBAŞ'ta çalışan Belediye İş Sendikası üyesi 56 işçi, TİS görüşmelerinde anlaşmaya varılamaması sonucunda 19 Temmuz günü greve başladı.

Şubat ayından bu yana devam eden TİS görüşmelerinde belediyenin %6 zam dayatmasına karşı işçiler %11 zam talep etmişti.

Grev, 22 Temmuz günü imzalanan TİS'in ardından uzlaşısı ile sona erdi. İşçiler ilk yıl için yüzde 10, ikinci yıl için enflasyon oranı ve yüzde 4 zam alacak.

Avcılar Belediyesi'nde İşler Durdu Eylem Sürüyor

Avcılar Belediyesi'nde Gözdeniz taşeron şirketine bağlı çalışan Fen İşleri, Park-Bahçe ve Başsoförlük işlerine bağlı 350'ye yakın taşeron işçi, Mayıs 2017'den bu yana ücretleri ödenmediği için 24 Temmuz sabahı itibarıyla yasanın tanıdığı 'iş görmeme' haklarını kullanarak iş bıraktılar.

Avcılar Belediyesi taşeron işçileri uzun süredir gerek belediye gerekse de taşeron firmayla yaptıkları görüşmelerden erteleme ve oyalamadan başka

bir sonuç çıkmadığını ve artık yaşamlarını sürdüremez hale geldikleri için iş bıraktıklarını belirttiler.

Avcılar Belediyesi'nde geçtiğimiz yıl 7 ay süren işe dönme mücadelesinin ardından Fen İşlerinde işbaşı yapan işçiler, o günden bugüne maaşların ödenmemesi konusunda hiçbir değişiklik olmadığını belirtiyor.

"Taşeron işçinin maaşı belli zaten, güçlükle geçiniyoruz. Düzenli ödenmeyince borçlar birikiyor. Ev kirası, elektrik, su parasını ödemedim kaç ay yaşayabiliriz. Artık borç da bulamıyoruz. Yaşamımızı sürdüremeyecek hale geldik. Bize belediyenin ödeneği yok. 'Şartlar böyle' diyorlar. Bu şartlarda çalışmak istemeyen gidebilmiş. Bize zulüm dayatıp buna razı gelin diyorlar" diyen Fen İşleri işçisi, parasız şekilde üçüncü aya girdiklerini ve bu eyleme mecbur kaldıklarını söylüyor.

Bir başka işçi ise "Eşim de çalışmasına rağmen hala borç ödemeye çalışıyorum. Direniş sürecinde yaşadığımız sıkıntı maaşlar düzenli ödenmediği için sürüyor. Bu şartlarda ne kadar çalışabiliriz. 7 aylık işsizdik, mahkemede kazandık. Ama yargıtay süreci başladı. Haklarımız ödense biraz rahatlardık fakat o da olmadı. Açıkçası bize başka bir seçenek bırakılmadı" diyor.

Şantiyede işçilerle yaptığımız sohbette ilk gün akşam saatlerinde Avcılar Belediyesi'yle sendika ve işyeri temsilcilerinden oluşan heyet arasında yapılan görüşmede belediye yönetiminin "işçilere

ödeneklerinin olmadığını, bütçe sorunları yaşadıklarını, bu nedenle ücretleri düzenli ödemekte sıkıntıları yaşadıklarını" söylediğini hatırlatan işçiler, "Bize bu koşulları kabul ederek çalışmamızı buyuruyorlar. Bu koşullarda çalışmak istemeyen işçiler tüm haklarını alarak işten ayrılabilirlermiş" diyor.

Belediye yönetiminin bu sözleri işçileri daha da öfkeliyor. İşçilerden biri "Belediyenin bir dediği bir dediğini tutmuyor. Bize para yok diye maaş ödemeyen belediye, tüm haklarını alıp çıkmak isteyenlere nasıl ödeme yapacakmış. Hele ki toplu çıkış olursa... Bu da gösteriyor ki mesele paranın yokluğu değil. Mesele buradaki sendikali işçileri bir şekilde gönderebilmek... Biz belediye yönetiminin asıl derdinin bu olduğunun farkındayız. Sendikali işçileri göndermek için bunca zulüm" diyor.

Bir başka işçi ise "Çalışmak istemiyorsak tüm haklarımızı alıp gidebiliriz! Geçen yılki mahkeme kararıyla da kanıtlanacaklarımızı ödemeyen, maaşları bir türlü düzenli vermeyen belediye şimdi tüm haklarımızı mı verecekmiz? Nasıl inanacağız acaba? Ayrıca hak mı bıraktılar ki. Fen İşlerinde çalışmaya başladığımızdan beri her ay giriş çıkış yapıyorlar" diyor.

Kadın işçiler daha da bunalmış durumdadır. "Bitmiş belediyenin zulmü. Bize 'Size burada rahat yok' deniyor. Ne yapacağımızı şaşırık ve artık çok bunaldık. 'Ya benim keyfime uyacaksın, her zulme katlanacaksın, ya bırakıp gideceksin' diye dayatıyorlar açıkçası... İş bırakınca daha da

düşman oluyorlar. İyi de biz nasıl yaşayacağız? İsteddiğimiz tek şey emeğimize karşılık düzenli bir maaş almak. Biz bunun için çalışıyoruz" diyorlar.

İş bırakan işçilerin tümü de biliyor ki, asıl amaç belediyenin tüm çabasına rağmen bitiremediği sendikal örgütlenmeyi belediyenin tüm birimlerinden söküp atmak.

Avcılar Belediye Başkanı Handan Toprak'ın bazı gazetelerde yer alan "Belediyemiz şurayı hizmete açtı", "Bu hizmeti de sunuyor", "Belediyemiz Avcılar halkına istihdam sağlayacak", "Avcılar'da işsiz, sosyal yardımdan faydalanmayan kimse kalmayacak" şeklindeki reklamlarına değinen işçiler "Avcılar Belediyesi, maaşlarını düzenli ödemediği işçileri çıkararak mı işsizlere istihdam sağlayacak?" diyorlar.

İşçiler yaşadıkları sıkıntılardan dolayı oldukça öfkeli. "Yaşamak için çalışıyoruz, fakat maaş almıyoruz. Bu böyle gitmez. Gerekiirse sürekli iş bırakma eylemine dönmüşecek. Çünkü bize başka bir seçenek bırakılmıyor" diyen işçiler, bir kaç gün içinde net bir tavır belirleyeceklerini söylüyorlar.

30 Temmuz günü, Avcılar Belediyesi Başkan Yardımcısı Burçin Baykal ile Belediye İş Sendikası arasında gerçekleşen görüşmede, işçilerin maaşlarının bir kısmını 2 Temmuz Çarşamba, diğer kısmının ise 4 Ağustos Cuma günü ödeyecekleri sözünü vermesi üzerine işçiler işbaşı yaptı.

İşten çıkarılan iki işçinin işe geri alınması için görüşmeler de sürüyor.

Bony Çorap Eylemleri İstanbul'da

Tekirdağ Çerkezköy'de 7 yıldır Bony Çorap'ta çalışmakta olan ve iş yerindeki çalışma koşullarının düzeltilmesi için Bağımsız Tekstil İşçileri Sendikası'na (BATİS) üye olan Hakan Gürses, işyerinde gerçekleşen "İşçi sağlığı ve işçi güvenliği temsilcisi" seçimlerinde patronun engelleme çabalarına rağmen işçilerin en yüksek oyunu alarak baş temsilci olmuştu. Gürses'in baş temsilcisi seçilmesini kabul etmek istemeyen Bony Çorap patronu önce baskı uygulamaya çalıştı, ardından da Gürses'i tazminatlı olarak 19 Nisan tarihinde işten çıkardı.

Çerkezköy'de bulunan fabrika önünde BATİS Trakya Temsilcisi ile birlikte 26 Nisan'da "İşçi Temsilcisi Seçildim İşten Atıldım"

diyerek eyleme başlayan Hakan Gürses, Bony Çorap patronunun baskıları ve saldırılarıyla karşılaşmaya başladı.

Tüm baskı ve saldırılara rağmen eylemini sürdüren Hakan Gürses, direnişin 18. gününde Bony Çorap patronunun şikayeti üzerine BATİS Trakya Temsilcisi Fahri Koçan ile birlikte gözaltına alındı. Bony Çorap patronu fabrika önündeki eylemi sonlandırabilmek için bu kez de mahkeme kararıyla "Fabrikaya 100 metreden fazla yaklaşmama kararı aldırdı.

Fabrika önüne yaklaşmama cezasını BATİS üyeleri ve emek dostlarıyla birlikte yine eylemle protesto eden Hakan Gürses bu kez eylemini Bony Çorap ürünlerini satan mağaza önüne taşıdı. Fakat Bony Çorap patronu ve devlet işbirliği burada da karşısına çıktı. Hakan Gürses'e yine mahkeme kararıyla "Mağazaya 50 metreden fazla yaklaşmama cezası" getirildi.

Bony Çorap'ta 7 yılını geçirmiş olan tekstil işçisi bu hukuksuzluğa da sessiz kalmayarak eylemlerini Bony Çorap ürünlerini satan mağazalar önüne taşıma kararı aldı.

Bony Çorap ürünlerini satan bütün mağazaların ve işyerlerinin önünü eylem alanına çevireceğini belirten Hakan Gürses, bu kez Çerkezköy civarında Bony Çorap ürünleri satan çeşitli mağazalar önünde Bony Çorap'taki sömürüyü ve işten atma saldırısını teşhir eden eylemler gerçekleştirdi.

Hakan Gürses, Bony Çorap'ın devlet yetkilileriyle işbirliğiyle gözaltına alınmalara, Bony Çorap fabrika ve mağazasına yaklaşmama cezalarına rağmen eylemlerini sürdürmeye sesini duyurmaya çalışıyor. Bağımsız Tekstil İşçileri Sendikası (BATİS) Trakya Temsilciliği de Hakan Gürses'in mücadelesini yükseltebilmek için eylemlerin İstanbul ayağının başlatılacağını duyurdu.

H&M'i Boykot Et Bony İşçisine Destek Ver!

Hakan Gürses, işe dönme mücadelesinin 91. günü olan 20 Temmuz'da İstanbul Bağdat Caddesi'nde bulunan H&M mağazası önünde boykot çağrısı yaptı.

Fahri Koçan ile birlikte H&M Bağdat Caddesi Mağazası önünde pankart açan Hakan Gürses, müşteriler ve caddeden geçenlere bildiriler dağıtarak Bony Çorap'ın üretim yaptığı H&M mağazasından alışveriş yapmaması ve mağazanın telefon mail ve sosyal medya hesaplarına Bony işçisinin işine geri alınmasını Bony Çorap fabrikasında işçi sömürüsüne son verilmesi mesajları bırakmalarını istedikler.

Bağdat Caddesi'nde H&M mağazası önünde iki saati aşkın süre eylemi sürdüren Gürses ve Koçan'a pek çok H&M müşterisi ve caddeden geçenler destek vereceklerini belirtti.

Marmara Forumda Bony İşçisine Güvenlik Görevlileri Saldırdı

Hakan Gürses ve Fahri Koçan, ertesi gün de Bakırköy Marmara Forum AVM içinde bulunan H&M mağazası önünde boykot çağrısı yaptı.

AVM güvenlik görevlileri Gürses ve Koçan'a saldırıp pankartı yırtarak, darp ederek "Burası özel mülkiyet defolun gidin" dedi, Gürses ve Koçan sürüklenerek AVM deposuna götürüldü.

Destek için gelen sendika üyesi kadın arkadaşları da görüntü almaya çalışırken saldırıya uğradı.

Gürses ve Koçan, yaşanan saldırının ardından BATİS avukatı ile birlikte suç duyurusunda bulunmak için karakola gitti ve Bony Çorap ürünlerini satan mağazaları eylem alanlarına çevirmeye devam edeceklerini tekrarladılar.

CHP'li Şişli Belediyesi İşçilerinden İş Bırakma Eylemi

DİSK'e bağlı Genel-İş Sendikası işçiler 17 Temmuz günü Şişli Belediyesi önünde belediyenin yeni dönemde Kent-Yol firmasının ihaleye alınmaması kararının 1171 işçinin işsiz kalması anlamına geldiğini belirterek iş bırakma eylemi gerçekleştirdiler.

CHP'li Şişli Belediyesi önünde eylem yapan işçilere vardiyayı bırakan temizlik işçileri de destek verdi. "Kent Yol İşçisi 'Adalet Bekliyor'" pankartı açan ve el terazisi getiren işçiler sloganlar atarak, halay çekerek 10.30'da yapılacak basın açıklamasını bekledi.

DİSK Genel İş temsilcilerinin belediye yönetimi ile görüşmelerin başlaması üzerine iş bırakan işçiler "Şişli'de Adalet İstiyoruz" sloganları ile bina önündeki eylemi sonlandırdılar.

Yapılan görüşmelere rağmen Kent Yol AŞ'nin 25 Temmuz günü yapılacak personel alımı ihalesine sokmaması kararı üzerine 1170 işçi 24 Temmuz sabahı saat 07.00'den itibaren iş bıraktı, ilçede çöpler toplanmadı.

Eylem yapan işçilere belediyeye ait özel güvenlik müdahale etmek isterken ilerleyen saatlerde belediye önüne çevik kuvvet ve TOMA getirildi. "Kent-Yol İşçisi Satılık Değildir!", "Direne Direne Kazanacağız!", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak!", "Hak, Hukuk, Adalet!", "İş, Ekmek, Adalet!" sloganları atarak belediye önündeki bekleyişini sürdüren işçiler mücadelede kararlı olduklarını vurguladı.

İşçiler, "İşimizin, ekmeğimizin elimizden alınmasına karşı buradayız. 'Para yok' denilerek hizmetleri taşeron firmalara vermek ve örgütlü gücümüzü yok etmek istiyorlar. Bizler sendikali olduğumuz için taşeron firmalar aracılığıyla sendikası işçileri alacaklar. İşimizin elimizden alınmasına karşı iş bıraktık" diyorlar.

Belediye müdürlüğüyle yapılan toplantının ardından bir açıklama yapan Genel-İş 3 No'lu Şube Başkanı Şenol

Erdem ise "Teklifimizi yenedik. Farklı bir teklifimiz yok. Biz geri adım atmaya çalıştık. Bu iş düzenlendiği sürece, TİS'te haklarımızda azalma olmadığı sürece biz bu işte varız dedik. Sıkıntı olduğu sürece bize Şişli dar olabilir ama onlara da dar olacak. Herkes bunu bilecek, bu işin geri dönüşü yok. Biz bu işi masada çözeceğiz. Biz yine görüşebiliriz. Bunun dışında bir gelişme yok. Müdür arkadaşlarımız belediye başkanına ileticek. İş bırakma eylemimiz devam ediyor" dedi.

"Usulsüz İhale ve Taşeron Cehennemine Sürüklenmeyeceğiz"

26 Temmuz itibarıyla üçüncü gününe giren eylem, belediye binası önünde sürüyor.

Bir gün önce usulsüz şekilde gerçekleşen ihaleyi 3 şirket ortaklığı kazanmıştı. Marmara Temizlik İnşaat AŞ, Burç Yapı Temizlik İnşaat AŞ ve Doğan Sosyal Hizmetler'in ortaklaşarak aldıkları ihalede 350 milyarlık bir paranın döndüğü iddia ediliyor.

Genel-İş Sendikası yöneticileri ihalenin yasal prosedürlere aykırı olarak gerçekleştiğini, normal koşullarda 21 şirketin katılması gerekirken sadece 3 şirketle gerçekleştiğini, şirketlerden birinin zorunlu olan teminat mektubunun dosyada bulunmadığını aktardı.

Bu usulsüz ihaleye ve işsiz bırakılmalarına tepki gösteren işçilerin iş bırakmaları nedeniyle Şişli Belediyesi'ne ait semtlerde çöpler de toplanmadı.

"Taşeron cehennemine sürüklenmeyeceğiz, kazanılmış haklarımızı koruyacak, sendikal örgütlülüğümüzün dağıtılmasına seyirci kalmayacağız. Biz kendi şirketimiz olan Kent-Yol'da çalışmakta ısrarlıyız, direneceğiz" diyen işçiler, 25 kişilik bir ekiple Ankara'ya yürüyüş başlatıp belediye binası önünde de çadırı açarak eylemi sürdürecektir.

"İşimi İstemekten Vazgeçmeyeceğim"

Samatya Hastanesi'nde sağlık memuru olarak çalışan SES Aksaray Şube Üyesi Celal Akgün, 14 Temmuz'da yayınlanan 692 Sayılı KHK ile işten atılmasının ardından 21 Temmuz günü işyeri önünde basın açıklaması yaptı.

Samatya Hastanesi Acil Polikliniği önünde basın açıklaması yapan Akgün, AKP'nin 15 yıllık iktidarı boyunca satıldığı kamu varlıklarının saymakla bitmeyeceğini söyledi. Elde sadece sağlık ve eğitim kaldığına vurgu yapan Akgün, AKP'nin kamuda verilen eğitim ve sağlık hizmetlerinin kalitesizleştirerek satış zeminini oluşturduğunu söyledi.

Akgün, "Bizler yıllarca çalışarak ekmeğini emeğiyle kazanan kamu emekçileriyiz. Hukuksuzca ya-

ynlanan KHK'lar kendilerinden olmayanları saf dışı bırakma ve biat ettirme unsuru olmuştur. Ama başaramadılar, başaramayacaklar" dedi.

KHK ile işten çıkarılmalarına karşı mücadele eden geçen akademisyen Nuriye Gülmen ve öğretmen Semih Özakça'nın açlık grevinin 135. gününde olduğunu hatırlatan Akgün, "Esra Özakin 60, İsmail Erdoğan 58, Mehmet Güvel 19 gündür Nuriye ve Semih'in açıklıklarını paylaşıyorsa, nasıl ki Acun Karadağ kalp piliyle, Erdoğan Canpolat yaşına rağmen, Veli Saçlık tek koluyla faşizme direnerek işlerini istemekten vazgeçmedilerse, ben de vazgeçmeyeceğim işimi istemekten" diye konuştu.

Çapa ve Yedikule Göğüs Hastahkları Hastanesi işçilerinin de katıldığı eylem, "Celal Akgün İşe Geri Alınsın", "KHK'lar Gidecek Biz Kalacağız", "Direne Direne Kazanacağız", "Nuriye Ve Semih Yalnız Değildir" sloganlarıyla sona erdi.

SOKAĞIN DEVRİMCİ SONUÇLAR DOĞURABİLMESİ İÇİN

İ. Cevat Çetiner

Bugünlerde herkesi bir sokak heyecanı sardı ki sormayın gitsin. Kimisi sokağa çıkmaktan bahsediyor, kimisi tehlikelerinden, kimisi de sokakta olmanın anlamından bahsediyor.

Öncelikle sokakların bu kadar popüler olmasının ne anlama geldiğini tespit etmek gerekir. Eğer AKP'sinden, 12 Eylül'le birlikte kulübesine gönderilmiş olan MHP'sine, CHP'sinden ortalama soluna kadar herkeste bir sokak edebiyatı ortaya çıkmışsa, bu devlet mekanizmasının çoktığının anlatımıdır en başta. Burjuva düzenin olağan işleyişini sürdürmediğinin işaretidir. Çöken kimi aklı evvelerin sandığı gibi bir parlamento ve hukuk sistemi değildir sadece. Esas olarak çöken burjuva düzen ve onun yönetim, örgütlenme aracı olan devlettir. Devlet denilince ilk anlaşılması gereken ise bürokrasi ve onun en önemli ayağı olan silahlı (asker, polis) bürokrasisidir.

Durum böyle olduğu içindir ki, sermaye içindeki hesaplaşmalar da, kavgalar da sokağa taşınmaktadır. Öyle ki, devlet gücünü elinde bulunduran sermaye kesimi ve onun hükümet partisi bile kamu düzenini sağlamak için 15 Temmuz üzerinden kitleleri mobilize edip, sokaklara hakim olmaya çalışmaktadır. Kılıçdaroğlu dahi "Sokaksa, evet sonuna kadar sokak" diyerek, madem meseleler sokakta çözülecek işte biz de sokaktayız" demektedir. Ve hatta reformistler bile gözlerini sokaklara dikmiş, "Şimdi tam zamanı, sokağa bir çıksak ne ödünler koparabiliriz" diye iç geçirmektedir.

Yani tüm sınıflar, katmanlar ve onların siyasal temsilcileri, siyasal toplumsal sürece müdahalede bulunmak için tek çıkar yolun sokaklarda olmak olduğunu anlamış durumdadır.

Öyleyse soru şudur: Devrim ve demokrasi güçleri ne yapmalıdır? Hiç şüphe yok ki, sokaklarda olmalı, sokakları egemenlikleri altına almaya çalışmalı ve bunun için sokakları boş bırakmamalıdır. Ama bunu demek herkesin kendini sokağa attığı bir zamanda bir şey demektir asıl olarak. Çünkü böyle zamanlarda eylem yetmez, sokaklarda kitleleri kendi bayrakları altında toplamaya çağırın bu kadar çok siyasal akım olduğu yerde, emekçi sınıflar ve örgütlü güçlerinin şöyle dediği duyulur: "Peki ama niçin sizin bayrağınız altında toplanalım? Siz vaadinizi nasıl gerçekleştireceksiniz?"

Kimi aklı evveler, "Yaşanan mağduriyetleri, adaletsizlikleri, gösterebilmek, zulmü gösterebilmek, bunları duyurabilmek, tüm bunları protesto etmek için yanımıza gelin, sokağa çıkalım" diyorlar. En büyük toplumsal olaylarda bile (somut, elle tutulur, kazanımlar elde etme reformist anlayışı ile) en kırtırık talepleri ileri sürme becerisine sahip ortalama sol, "Evet, bunlar için sokak" diyor. Büyük bir gururla! Hatta emekçi sınıflarda bunlara karşı mücadele bilinci ve cesareti olmadığını sanarak, OHAL'i, KHK'leri, AKP-MHP blokunu çözülmesi esas olan bir mücadele örgütlemeye girişiyorlar.

Oysa ki, emekçi sınıflar şöyle diyor: "Bizim zaten yaşadığımız sınırsız iletişim kanalıyla öğrendiğimiz şeyleri bize anlatmayın. Bu burjuvazinin çeşitli partilerinin hepinizden daha iyi yaptığı şeyleri yapmaya çalışmakla, kendinizi boşuna meşgul ediyorsunuz. Biz, bir çok koldan bunlara karşı da duruyoruz. Sendikalarımızı, meslek örgütlerimizi harekete geçiriyor, burjuva partilere baskı yapıyoruz. Ama meselelerin OHAL ve üç beş KHK olmadığını da farkındayız. Tıpkı Gezi'de meselelerin üç-beş ağaç olmadığını bildiğimiz gibi. Dolayısıyla siz asıl görevimizden kaçırıyorsunuz. 1 Mayıs'ta Taksim'e çıkmış, Gezi ve Ekim ayaklanmasını yaşamış ve CHP'yi sokaklara iteklemiş olan bizleri hor görmeyiniz. Bize gerçekten güvenin, görmüyoruz musunuz, bize bunlar yetmiyor. Biz günlük kazanımlar lapasıyla yetinecek çocuklar değiliz. Uzun yıllardır verdiğimiz mücadele ve yarattığımız ayaklanma deneyimleriyle, çocukluk dönemini geride bırakmış çok oldu. Görmüyoruz musunuz? Biz kendi deneyimlerimizle asla ulaşamayacağımız bilgiyi sizden istiyoruz. İktidarı nasıl alaşağı edeceğimizin yolunu gösterin bize. Gezi'de yarım kalanın nasıl tamamlanacağına dair bir yol, bir program sunun bize."

Bunu nereden mi biliyoruz? Bir, kitlelerin içinde olan ve onların devrimci duygularını anlamaya çalışan herkes, emekçi sınıfların bu talebini görüyor. İki; emekçi sınıfların ve örgütlük savunucularının basına yansıyan seslerini devrimci bilinçle okuyan herkes bu talebi fark ediyor. Üç; 16 Nisan akşamı, emekçi sınıfları ve kitleleri saran bir ayaklanma havası olduğunu sokağa çıkan herkes gördü ve dillendirdi. Hiç şüphe yok ki, bu ayaklanma havası da, bu ayaklanmanın gerçekleşmemiş olması da yukarıda kısaca özetlediğimiz bilinç ve ruh halinin bir ürünüydü.

Kimi uyanık parlamentarizm aşıkları ise, bu durumu anlamışa benziyor. Emekçi sınıf hareketinde çok güçlü sokak eğilimi olmasının yanında köklü, radikal, devrimci sonuçlara ulaşma arzusunun da olduğunu görüyorlar. Bunun parlamentarizmin, toplumsal reformculuğun, ilerlemeci gelişim anlayışın mahkum edilmesi olduğunu anlamış ve çok rahatsız olmuşlar. Parlamentarizmin yılmaz savunucusu ve tüm parlamentaristlere kucak açan Evrensel gazetesinde Nuray Sancar, bakın bu rahatsızlıkları nasıl ifade ediyor.

"Her şeye muktedir olduğu sanılan sokak mücadelesindeki zamansız karşılaşmalar, buradan verilen hazırlıksız yanıtlar o mücadelenin tökezlemesine davetiye çıkarır."

Bu uslanmaz sosyal reformist anlayış, ayaklanma yönelimine girmiş güçleri açıkça korkutmaya, yenilgi ile tehdit etmeye çalışıyor. "Sokağın her şeye muktedir olduğunu sanmayın" diyerek sokağı, ayaklanmayı değersizleştirmeye çalışıyor kendilerince. Ama bununla da yetinmiyorlar. Olur da yarattıkları korku duvarı aşılır ve sokaklara çıkılırsa diye, halkın devrimci enerjisini yeniden parlamentonun karanlık lobilerine çekip yok etmeye yönelik akıl da veriyorlar. Sokak mücadelesinin hedefi, egemen sınıfları yeni bir toplumsal sözleşmeye, anayasaya zorlamak olmalıydı!

Gözünü sokağa dikmiş ve öncü bildiklerinden program, yol, yöntem öğrenmek isteyen emekçi sınıf hareketine, "Bu sömürü düzenini ortadan kaldırmayı hedefleyecek kadar ileri gitmeyin. Burjuvaziyle uzlaşma içinde yeni bir anayasa yeninize yetmiyor!" Ya da onların diliyle söylersek; "Mümkün, olanaklı gerçekçi, elle tutulur olan budur. Daha büyük hayaller kurmayın."

Bu parlamentarizm aşıklarına kalsa ne yüzbinler 1 Mayıs'ta Taksim'e çıkabilir, ne Gezi olur, ne de Ekim ayaklanması ve sonrasında Rojava'nın temelleri sağlamlaştırılabilir.

Sorduğumuz soruya geri dönelim. Devrim ve demokrasi güçleri ne yapmalıdır? Birinci olarak, emekçi sınıflara ve tüm demokrasi güçlerine, gerçek, uğruna mücadele edip gerekirse uğruna bedel ödemeyi hak edecek bir hedef, bir program sunulmalıdır. Bu program ancak ve ancak bütün iktidarın emeğin olmasını, ulusların kendi kaderini tayin hakkını ve zindanların yıkılıp tutsakların özgürleştirilmesini amaçlarsa, bu niteliktedir. İkinci olarak, bu programı açıklamak ve uğruna kavgaaya çağırarak yetmez. Emekçiler bu programı hangi gücün, iradenin, örgütlenmenin hayata geçireceğini bilmek ister. Yani arkasında dövüşecekleri somut bir oluşum, yapı görmek isterler. Dolayısıyla halka, bir program doğrultusunda savaşı yönetecek ve zaferden sonra demokratik halk iktidarını kurup halkın onayına sunacak geçici devrim hükümeti ilan edilmelidir. Devrimci siyasal hareketlerin tarihsel birikiminden öğrendik ki, cephe bunu karşılamaz. Cephe olsa olsa, Geçici Devrim Hükümetinin savaşı yönetme aracı olabilir. Toplumun devrim ve demokrasiden yana olan en geniş kesiminin birleşmesini, gerici, faşist burjuva hükümet karşısında demokrasi ve özgürlükten yana olduğunu programla ortaya koyan geçici devrim hükümeti sağlanabilir. Tüm devrim deneyimlerini (ister toplumsal kurtuluş, ister ulusal kurtuluş olsun) inceleyenler Rojava devrimine baksınlar, toplumun en geniş devrimci demokratik ittifakının geçici devrim hükümeti ile sağlanabildiğini görecekler.

Parti Her Yere

Kitle çalışması devrimci bir partinin ortaya koyduğu programı yaşama geçirebilmesi için yerine getirilmesi gereken en ivedi görevdir. Ne kadar mükemmel olursa olsun programa güvenerek kitlelerin programa koşarak gelmesini, örgütlenmesini beklemek bir rüyadan öteye gitmez.

Elimizde önemli deneyimler var. Bizden önce devrimlerini gerçekleştirmiş kendi araçlarını yaratarak değişik yöntemlerle zaferi taçlandırılan bize yol gösteriyor, önümüzü açıyor, gerçeklere projektör tutuyorlar. Bizim de yapacağıımız tek şey ülkemize özgü koşullara uygun araçlar üretmek, yöntemler geliştirerek devrime ulaşmaktır. Sosyalizm mücadelesi bir kalıp değildir. Başka bir ülkenin devrim kalıbı bizim ülkemizin devrim kalıbına tıpa tıpa uymaz. Bir inşaat ustası bile başka binadan getirdiği kalıbı elindeki binanın kalıbına uydurmak için kırar, yontar yeniden şekil verir.

Kitle içinde faaliyet yürütmek geniş bir alanı kapsar. Fabrika, sendika, mahalle, okul, köy, cezaevi gibi işçilerin emekçilerin ve onların taraflarının bulunduğu her yer çalışma alanıdır. Çalışma alanının genişliğine bakıp geç kalındığımızı hiçbir zaman düşünmeyelim. Örgütlenme için asla geç kalınmaz. Yeter ki kitle içindeki çalışmayı parti çalışmasıyla birleştirelim, doğru bir çalışma tarzı ortaya koyalım.

Kitle içinde çalışma yaparken sınıfın politik örgütlenmesi önemlidir. Fabrikada çalışan bir işçi aynı zamanda mahallede yaşar. Mahallede görülen işçiyile yapılacak bir politik çalışma iş yeri örgütlenmesini güçlendirir. Her işçinin, emekçinin, öğrencinin pek çok alanda yaşadığını unutmamak gerekir. Onun yaşamının içine girmek, aile yaşamı hakkında bilgi sahibi olmak, sorunlarını sahiplenmek gerekir. Verdiğimiz sözleri tutmalıyız. Yaşamımız ve davranışlarımızla yeni insanın bir örneği olduğumuzu göstermeliyiz.

Kitle içinde çalışma yapmanın bir başka koşulu ise gündemi takip etmektir. Örneğin kitlelerin parlamentoya olan güven duyduğu bir dönemde teşhiri ön plana almak parlamenter mücadelenin çikmazlığına inandırmak için ayrıntılan-

dırmak gerekebilir. 7 Haziran, 1 Kasım ve en son referandum seçimleriyle birlikte kitlelerin parlamentoya karşı güveninin sarsıldığını gördükten sonra ajitasyon ve propagandamızı teşhirden çok devrimin araçlarına çevirmeliyiz. Kitle çalışmasında devrimci ayaklanmayı ve devrimi tartışmaktan kaçınmamalıyız.

İkinci sorun ise yaygın çalışmayla örgütlenme çalışmasını birbirine bağlamaktır. Pek çok yapının aynı mahallede gazete dağıtımını yapıyoruz. Gazeteyi daha çok eve götürmek kadar o ev-

yeni insanı, sosyalizmi götürdüğümüzü bilmeliyiz. Elbette hata yapabiliriz. Hatalarımızda içtenlikle öz eleştiri yapmaktan kaçınmamalıyız. Bu bizi küçük düşürmez yüceltir.

Çalışma yaptığımız alanda devrimin taraflarını ayırt etmemiz yaşamsal önemdedir. Devrimin taraflarını bulmak kadar karşı devrimin taraflarını bulmak da devrimci çalışmanın zorunlu görevidir. İş yerinde, mahallelerde bu odakları tespit etmek, onlara karşı güvenlik önlemleri almak, ilişkilerimizin deşifre olmamasını sağlamak ve bunun için ilişkilerimizi eğitmek devrimci çalışmanın bir parçasıdır.

Kitle çalışmasında çok hızlı düşüş ve yükselişler bizi şaşırtmasın. Tek tek kişilerde olduğu gibi kitlede de hareketi sürekli gözlemlemek gerekir. Kitle içinde çalışan bir partili olarak bulunduğumuz alanda her zaman yeni yöntem ve araçlar yaratmalıyız. İlişkilerimizi ne kadar derinleştirebilirsek bu iniş çıkışlardan o kadar az etkileneceğiz demektir.

Proletaryanın büyük önderlerinden Stalin parti kadrolarıyla yaptığı her tartışmada Yunan mitoloji kahramanlarından Anteus ile Herkül arasında geçen savaşı örnek verirdi. Deniz tanrısı Poseidon ile yer tanrısı Gea'nın oğlu olan Anteus yenilmez bir savaşçıydı. Anteus gücünü kendisini besleyen ve büyüten annesinden alıyor. Toprağa basan ayakları Anteus'u yenilmez kılıyordu. Fakat bu aynı zamanda onun zaafiydi da... Çünkü topraktan uzaklaştıkça gücü tükeniyordu. Anteus toprağa yakın durmaya çalışırken, Herkül sürekli onu yerden güç aldığı topraktan uzaklaştırmaya çalışmıştı. Güç sembolü, bir diğer savaşı Herkül ayaklarını yerden kestiği Anteus'u havada boğmuştu.

Devrimci bir parti de gücünü kitlelerden alır. O halde kitlelerden kopuk bir partinin de yaşama şansı yoktur. Öyleyse hepimizin daha fazla bilinçle, inançla, cüretle kitlelerin içine girmemiz, onların arasına sızmış olan umutsuzluğu dağıtmamız ve yüzlerini devrime çevirmemiz gerekiyor. Biz bir eve girsek parti girer. Biz bir iş yerine girsek oradadır. Yoksulluk, yoksunluk, çürüme ve yozlaşmanın içindeki kitlelerin bizlere ihtiyacı var.

Öyleyse "parti her yere!"

İzmir DİK

DHL Express İşçileri:

"Sendikal Mücadelemiz Sürecek"

DHL Kargo'da işten atılan 9 işçinin DHL Genel Merkezi önündeki eylemi, 25 Temmuz itibarıyla 9. gününde.

DHL Kargo'nun finans biriminden 6, operasyon biriminden 3 sendikal işçi çeşitli gerekçelerle işten atıldı. İşçiler çeşitli nedenler ileri sürülse de işçilerin arasında TÜMTİS'in yetkili sendika düzeyinde örgütlenmeyi sağlaması ve bu örgütlenmenin bitirilmeye çalışılması olduğunu belirtiyor.

Operasyon biriminde 13 yıldır çalışan Ferhat Sönmez'e birimin kapatıldığı, bu nedenle işine son verildiği söylenmiş. Fakat içeride birim şefi de dahil, çalışanlar hala devam ediyor.

Finans biriminde 5 yıldır çalışan Gökhan Cayak, "bizim birimde işten çıkarılanların her birine farklı gerekçeler söylediler. Kimisi dil bilmeyormuş, kimisi işte profesyonel değilmiş vs."

Basın açıklaması yapmak üzere sendika yöneticileri geldiğinde 5-6 işçi yanlarına gelip, "Arkadaşlar biz UPS Kargo işçileriyle geliyoruz. TÜMTİS üyesi işçileriz. Gün içinde mesailer nedeniyle gelemedik. Yerimiz uzak olduğu için işe geç kalma pahasına basın açıklamasında yanınızda olmak ve desteğe hazır olduğumuzu söylemek için geldik" diyorlar. İşçiler hemen 2'şer 3'er kişilik gruplar halinde sohbet başlıyorlar.

UPS işçileri "Biz çok uzun bir direniş süreci yaşadık. Biz

nasıl kazandıysak, sendikalı olarak çalışmaya devam ediyorsak, sizler de başarabilirsiniz. UPS işçileri sizinledir" dediler.

TÜMTİS yöneticileri ve üyelerinin de DHL önüne gelmelerinin ardından TÜMTİS 1 Nolu Şube Başkanı Ersin Türkmen basın açıklamasını okudu.

"DHL'yi Sendika Hakkına Saygı Göstermeye Çağırıyoruz!"

Patronların yasa tanımaz bir tutumla kanunları ve altına imza attığı taahhütlerini hiçe sayarak pahasına işçi çıkarma yolunu seçmesinin kabul edilemeyeceğini söyleyen Türkmen, bu tutum nedeniyle başlayan eylemin 17 Temmuz Pazartesi gününden bu yana devam ettiğini aktararak, "DHL Express'te, aylar süren bir örgütlenme çalışmasının ardından Şubat 2017'de yasal çoğunluk sağladık. İşveren, yasadaki boşlukları kullanarak, somut hiçbir gerekçe ileri sürmediği halde çoğunluk tespitine karşı itiraz davası açtı. Ardından baskı, tehdit, şantaj ve hatta rüşvet ile işçileri sendikadan istifa ettirmeye, mahkemeyi uzatmak suretiyle bıkıklık ve yılmıklık yaratarak sendikadan kurtulmaya çalıştı" dedi.

Türkmen DHL'nin TÜMTİS'in de üyesi bulunduğu Uluslararası Taşımacılık İşçileri Federasyonu-ITF, UNI Kuresel Sendika ve Alman Hükümeti yetkilisinden de imzasının bulunduğu bir protokole imza attığını ve bu protokol ile işçilerin özgürce seçtikleri sendikaya üye olmalarına, o sendika ile toplu iş sözleşmesi yapma hakkına saygı göstereceği taahhüdünde bulunduğunu anlattı.

"Hiçbir baskı işçileri sendikal örgütlülüğünden, yasal haklarına sahip çıkma onur ve erdeminden vazgeçiremeyecektir" diyen Türkmen, DHL Express yetkililerine seslenerek, "Taahhütlerinizi verdiğiniz sözleri yerine getirin! Sendika üyesi işçilere yönelik baskı ve tehditlerinizden, terfi ve atamalarda, ücret artışlarında sendika üyesi olan veya olmayan ayrımı yapmaktan vazgeçin" dedi.

Türkmen, sendikaları, demokratik kitle örgütlerini, emek ve meslek örgütlerini, emekten yana olan kurum ve kişileri; atılan işçiler ve sendika ile dayanışmaya davet etti.

DHL Express işçileri Doğu Sanayi Sitesi Yalçın Kores Cad-desi'nde bulunan genel merkez önüne mesai saatlerinde emek dostlarının desteğini bekliyor.

DEVİRİMCİ AMAÇ VE SIKI PARTİ DİSİPLİNİ*

Parti'de sıkı bir komünist disiplin, Parti'nin bütünsel çalışmalarından ayrı değerlendirilemez. Parti disiplini, Parti'nin ideolojik, politik örgütsel ve pratik görevleri çerçevesinde anlaşılabilir.

Devrimci işçilerin Partisinin tarihsel görevi kapitalizmi devrimci tarzda yıkmak, siyasi iktidarı ele geçirmek, proletaryanın devrimci diktatörlüğüne dayanarak sosyalizmi kurmaktır. Görev, dünyayı devrim yoluyla, zora dayalı toplumsal devrimle dönüştürmelidir.

Bugüne dek gerçekleşen bütün devrimler, bir sınıflı toplumdaki, başka bir sınıflı topluma geçmekten başka bir şey yapmadı. Proletaryanın toplumsal devrimiyse, tarihte ilk kez, sınıflı bir toplumdaki sınıfsız bir topluma geçişi sağlayacaktır. Bu, tarihin en köklü toplumsal dönüşümüdür.

Bugüne kadar gerçekleşen her devrim, önceki devrimlere göre daha derine gitti. Proletaryanın toplumsal devrimi, bugüne kadarki bütün devrimlere göre daha ileri gitmek zorundadır. Ancak daha ileri giderek, önceki toplumlara göre daha derin kök salan burjuva toplumu dönüştürebilir.

Proletarya, böylesine köklü toplumsal bir dönüşümü, sağlam ve sıkı disiplinli bir parti biçiminde örgütlenmeden nasıl gerçekleştirebilir? Komünist Parti, kapitalizmden komünizme geçişin iradesi, gücü ve öncüsüdür. Bu geçişte, devrimci savaşı yönetir. Proletaryanın savaşan partisidir. Bir savaşım Partisi, bir iç savaş gücü, savaşımı yüksek bir disiplin göstermeden kazanamaz.

Parti, proletaryanın kurtuluş kavgasının başlıca silahıdır. Parti, devrimci rolünü mücadelenin içeriğinden alır. Bu içerik, proletaryanın kurtuluşudur. O halde Parti, Parti görevleri ve sıkı parti disiplini, devrimci içerikten, sınıfların kaldırılması amacıyla ayrı olarak ele alınmaz ve anlaşılabilir.

Parti, proletaryanın kurtuluş kavgası amacıyla yönelik görevlerini yerine getirirken yüksek bir disiplin içinde davranır. Ya da şöyle söylenebilir; ancak yüksek bir disiplin göstererek, devrimci görevlerini yerine getirebilir.

Bu aynı zamanda proletaryanın devrimci sınıf partisinin sağlam proleter sınıf karakteriyle bağlantılıdır. Komünistler, proletaryanın devrimci sınıf karakterine dayanırlar, devrimci sınıfın, sınıf konumundan hareket ederler. Parti, sıkı bir proleter disiplin yönünden de, devrimci işçi sınıfının

mücadeleci bir örgütü, bir savaş kurmayı, eski dünyanın altını üstüne getiren bir gücü olduğunu ortaya koymalıdır.

Parti kadrolarının, parti organlarının disiplininden söz ederken, sıkı sıkı bir parti disiplini ifadesini kullanıyoruz. Sıkı parti disiplini ifadesi, rastgele kullanılmıyor. Bu ifade sağlam bir proleter örgüt kavramıyla bağlantılı olarak değerlendirilmiştir. Emekçi sınıf, iyi örgütlenmiş bir düşman karşısına ancak sağlam devrimci bir örgütle çıkarsa, onu alt edebilir. Devrimci kitleler, kurtuluş kavgasında, sürekli burjuva saldırısı altında yürümek durumundalar. Her adımda büyük çarpışmalardan geçer ve geçmek zorunda kalır. Kesintisiz bir saldırı altında yol almak zorunda kalan devrimci kitleler, kendi içinde sıkı bir disiplin göstermeden hiçbir ciddi ilerleme gösteremezler. Proletaryanın disiplin anlayışı, sınıf savaşının gerektirdiği bir disiplin anlayışıdır. Bu yüzden, sıradan bir disiplin değil, herhangi bir disiplin değil, sıkı parti disiplini diyoruz. Savaşımında sıkı bir disiplin göstermeyen proletaryanın savaşçıları, ağır ve aralıksız olarak süren düşman saldırısı karşısında dağılmaya yüzüye gelirler.

Sınıf savaşının her alanında sıkı parti disiplinini bir kenara bırakmak, ya da biraz gevşetmek, düşmanın işine yarar. Çünkü, düşman, disiplinini gevşeten devrimci kuvvetleri daha çabuk yener, en azından daha çabuk dağıtır. Bu yüzden nasıl ki parti kadrolarının moralini bozmak, düşmana hizmetle eş anlama gelirse ve bir parti suçu oluştursaydı; aynı çerçevede, sıkı parti disiplinini bozucu her düşünce ve davranış da düşmanın işine yarar ve aynı şekilde bir parti suçudur.

Leninist Parti, örgütsel yapısı, demokratik merkezîyetçi bir işleyişe sahip. Bu ilke, her devrimci komünist partisinin temel bir ilkesidir ve örgütsel yapının işleyişini düzenler. TKEP/Leninist parti tüzüğünde demokratik merkezîyetçilik ilkesi sadece hakları değil, görevleri de kapsıyor. Burada burjuva eşit haklar anlayışı, proleter eşit görevler anlayışıyla aşılmıştır. TKEP/Leninist Tüzük'te haksız görev, görevsiz hak yoktur. Hak ve görevler birbirini tamamlar. Bu ilke sıkı parti disiplinini de içerir.

Tüzük'te diğer maddelerin yanında şunlara da yer verir:

"e) Tüm parti organlarında kararlar oybirliği ile alınmadığı durumlarda azınlık çoğunluğa koşulsuz olarak uyar; kararları uygular ve Parti'nin eylem birliğini hiçbir şekilde bozamaz. Azınlık hakları saklı tutulur.

f) Parti üst organlarının kararları, yönetimleri altındaki Parti örgütleri tarafından benimsenmeye de eksiksiz zamanında yerine getirilir. Kararlara yönelik eleştiriler ancak kararın uygulanmasından sonra gündeme getirilir."

k) Her parti organı bir üst organa düzenli rapor verir."

Parti, söz ve eylem birliğine dayanır. Burada söz, Partinin ideolojisidir, Parti'nin Marksist-Leninist görüşleridir. Parti programıdır. Temel politik görüşleridir. Parti'de ideolojik birlik ve eylem birliği (örgütsel birlik) birbirini tamamlar. Burada

Parti, proletaryanın kurtuluş kavgasının başlıca silahıdır. Parti, devrimci rolünü mücadelenin içeriğinden alır. Bu içerik, proletaryanın kurtuluşudur. O halde Parti, Parti görevleri ve sıkı parti disiplini, devrimci içerikten, sınıfların kaldırılması amacıyla ayrı olarak ele alınmaz ve anlaşılabilir.

eylem birliği, Komünist Parti'nin kendi içinde uyguladığı birliktir, sıkı bir örgütsel birliktir. Partinin görüşlerinin, kararlarının ve politikalarının hayata geçirilmesidir. Parti'nin sıkı örgütsel birliği, sıkı Parti disipliniyle birlikte sağlanır.

Zaman zaman kadroların bağlı oldukları Parti organının kararları hakkında eleştirileri oluyor. Eleştiriler birçok zamanda olabilir. Proletaryanın devrimci kavgası partisinde, eleştiriler, hiçbir şekilde partinin eylem birliğinin, yani örgütsel kararları pratiğe uygulamanın, alınan kararları yerine getirmenin, Parti'nin kararlarına uygun davranmanın, sıkı parti birliğinin, sıkı parti disiplininin önüne geçirilemez ve parti işleyişini bozamaz. Partinin örgütsel işleyişi, demokratik merkezîyetçilik ilkesi şunu gerektirir: Önce kararları yerine getir, sonra bunlara yönelik eleştirilerini gündeme getir. Böylece, eleştiriler, Partinin çalışmalarını engellemeden ortaya konmuş olur.

Burada Komünist Partili olma, parti üyesi, parti kadrosu olma anlayışı üzerinde durmak gerek. Üye ile Parti arasındaki ilişki biçimsel, göstermelik bir ilişki değildir.

TKEP/Leninist tüzüğünde üyelik şu şekilde tanımlanıyor:

"Parti program ve tüzüğünü kabul eden, Partiye maddi katkıda bulunan ve parti örgütlerinden herhangi birinde görev olarak, Parti çalışmalarına pratik olarak katılan herkes Komünist Parti üyesidir."

Burada önemli olan, esas olan parti üyeliğinin içeriğidir. Parti ödentilerini düzenli önleyen ve bir parti organında görev alan biri, Parti üyesi olmakla, Komünist Partiliğin gereğini yerine getirdiğini düşünebilir.

Komünist Parti üyesi olmanın, Komünist Partiliğin gerçek anlamı şudur: Her Parti üyesi, Partinin BAŞARISI için çalışmalıdır. Üyeliğin anlamı, biçimsel olarak üyeliğe uygun davranmak değil, Parti'nin başarısı için çaba göstermektir. Bir kadro gücünü, yeteneğini, çabalarını ve zamanını Parti'nin başarısı için değerlendirmiyorsa, o kadro, gerçekten Komünist Partili olmayı kavramış demektir. Parti'nin kitleler içindeki önderliğini güçlendirenler, Parti'yi devrimci kavganın her alanında ve her koşulda önder duruma getirenler, yani Parti'nin başarısı için sürekli olarak çaba harcayanlar, Parti kadrosu olmanın gerçek anlamını, gerçek içeriğini kavramış demektir. Parti görevlerini eksiksiz yerine getirme, Par-

ti'nin başarısı için sınırsız bir özveri gösterme, çalışmanın her alanında sıkı parti disiplinine uygun davranma, çok açıktır ki yüksek bir Parti bilinci gerektiriyor. Gelişkin bir Komünist Partililik bilinci taşıyanlar, sıkı parti disiplinini, örgütlü mücadele yaşamının doğal bir gereği, içselleştirilmiş bir anlayış biçimi, bir devrimci kavgaya örgütünün kadrosu olmanın gereği olarak görürler.

Komünist disiplin, gerekirse kitle içinde erime yeteneğidir. Kitle içinde erime yeteneği gösteremeyen komünistler, Partiyle emekçi kitlelerin bağı kuramazlar; kitleleri parti önderliğine kazanamazlar. Emekçi kitleler, Partili mücadele düzeyine yükselttiklerinde kendi kurtuluşlarını gerçekleştirebilirler. Ama bunun için Parti'nin kitlelerin bilincinde ve yüreğindeki zaferi kazanması gerekiyor. Emekçi kitlelerin içinde derin kök salmak için sistematik ve disiplinli bir çalışma şarttır.

Komünistler, kibirli davranmazlar. Kibirlik komünistlerden uzak olmalıdır. Komünistler kitlelere arkadaşça, yoldaşça, içtenlikli bir ilişki içinde olmalıdır.

Parti kadroları ya da Parti organları buldukları her alanda, üretken, yaratıcı bir çalışma yürütürken, bu çalışma içinde faaliyetinin çerçevesini belirleyen, Parti kongre kararları, MK kararları, diğer yönetici organların kararlarıdır.

Partililer çalışmalarını sırasında, örgütlü yapının, komünist kolektivitenin bir parçası olarak davranmalıdır. Kolektivitenin bir parçası olarak, örgütlü davranış ve komünist partililik zihniyetini gittikleri her yere taşımalıdır.

Bireyci davranış, tepkicilik, kendi başına buyruk olma vb. küçük-burjuva bir zihniyettir, bir davranış biçimidir ve küçük-burjuvazinin toplumsal konumuna denk düşer. Küçük-burjuva bireyciliği, burjuva bireyciliğinin ters yüz edilmiş halidir. Böylesi her ne kadar, kendilerine komünist, partili vb. dese de; disiplinsiz, bencil hareket tarzı, proletaryanın sıkı disiplinine uymayan bireysel bir hareket tarzıdır.

Bireyci disiplinsiz davranışlar, Parti'ye çeşitli yollardan taşınabilir. Bunların en uygun olanı, Partiye gelenlerin, günlük hayatlarındaki davranışları beraberinde getirmeleridir. Bu durumda olanlar, komünizmin yükseltici anlayışıyla mutlaka eğitilmelidir. Partili yaşamda tam bir ideolojik dönüşüm ve zihniyet dönüşümü gerçekleştirilmezse, bu küçük-burjuva anlayış şu ya da bu aşamada kendini gösterebilir.

Bu nedenle, küçük-burjuva ideolojisine, bireycilik anlayışına ve disiplinsiz davranışına karşı sürekli, ideolojik bir mücadele vermek temel bir görev durumundadır.

Komünistler, Marksist-Leninist ideolojileriyle, proletarya enternasyonalizmi anlayışlarıyla, örgütlü ve disiplinli devrimci kavgalarıyla, proletaryanın kurtuluş bayrağını daima yukarıda tutarlar.

Ufuk Taylan

*TKEP/Leninist Merkez Yayın Organı Komünist'in 9. Sayısında yayınlanmıştır.

Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür

Yaz ayları devrim mücadelesi veren tüm topraklarda olduğu gibi, bizim topraklarımızda da çok sıcak. Hemen her günü, katliamlar, ölümler haberleri ile dolu. Ve devrimimizi bugün bize elle tutulacak kadar yakınlaştıran, ölümsüzleşen savaşçılarımız...

Cevat Saim Çelen (Teğmen Ali) (1986)

"Teğmen Ali" olarak tanındı Filistin halkı ve TKEP'in uzlaşmaz kadrolarındandı. Denizlerin, Hüseyinlerin yolundan ilerleyen yoldaşları, Filistin halkını İsrail siyonizmine karşı yalnız bırakmamış, FKÖ ile birlikte savaşıma devam etmişlerdi. Yoldaşları Mustafa Çetiner ve İmam Ateş 1982'de Lübnan'da Arnor Kalesi'nde ölümsüzleştikten sonra, eğitimci olduğu Filistin kamplarından Lübnan'a geçmişti.

11 Ağustos

1986'da İsrail'in hava sahasında hayatını kaybeden yoldaşımız Cevat Saim Çelen, enternasyonal mücadelenin bayrağını Ortadoğu'da yükselten bir savaşçı olarak hala Filistinlilerce anılmakta...

Enternasyonal savaşçıların Ortadoğu'da yükselttikleri bayrak, bugün yoldaşlarımızın ellerinde Rojava'da dalgalanmaya devam ediyor.

Yaşar Bulut (Agit) (1993)

"Leninist Parti'nin ölümsüzleşen ilk gerillası ben olacağım" demişti Yaşar Bulut yoldaşımız...

İstanbul'da genç bir işçi idi örgütlendiğinde. Ve kısa süre sonra Leninist Gerilla Birlikleri (LGB)'nde yerini aldı.

25 Ağustos 1993'te bir kamulaştırma eyleminde 14 kurşun ile yaralı olarak yakalandı. Hastanede gördüğü işkencelerde ağzından çıkan tek söz "Yaşasın Partimiz TKEP/Leni-

nist" olmuştu. Yaşar Bulut, 27 Ağustos günü işkenceler sonucu ölümsüzleşti.

Tarık Ziya Yıldırım (Cihan) (1995)

Tarık Ziya da İstanbul'da genç bir işçi idi. Önce 13 Mart Genç Komünistler Birliği, ardından LGB'de sürdürdü devrimci mücadelesini.

26 Temmuz 1995'te Bakırköy'de kendisine kimlik soran polisle girdiği çatışmada yaralandı. Bölgeden uzaklaşmasına rağmen, polis ablukası nedeniyle yakalandı ve işkence ile katledildi. Cansız bedeni ise Vakıf Guraba Hastanesi'ne atıldı.

Emperyalist kapitalist sistemle girdikleri uzlaşmaz sınıf savaşımında en önde yürüyerek hayatlarını feda eden yoldaşlarımız, sürdürdüğümüz mücadelede örnek olarak yollarımızı aydınlatmaya, yoldaşlarına ve halklara güç ve moral aşılama devam ediyor.

MALOROSSİYA KURULDU

Donetsk Halk Cumhuriyeti'nin öncülüğünde yeni bir devlet kuruldu: Malorossiya 2014 yılında faşist Kiev cuntasına isyan ederek bağımsızlığını ilan eden Donetsk Halk Cumhuriyeti lideri Aleksandr Zakharchenko, Ukrayna'yı 'batık devlet' olarak gördüklerini ve alternatif olarak Malorossiya'ya (tarihte varolan 'Küçük Rusya') 3 yıl içerisinde geçiş yapma planları olduğunu belirtti.

Uluslararası topluma destek çağrısı yapan Zakharchenko, "Bölgelerdeki halklar tarafından desteklenmeliyiz. Uluslararası toplumun bu fikri desteklemesi halinde çözüm mümkün olacaktır" dedi.

DHC Maliye Bakanı Aleksandr Timofeyev, yaptığı açıklamada Malorossiya'nın başkentinin Donetsk olduğunu söylerken, "Eski Ukrayna'nın temsilcileri olarak, Ukrayna'nın ardıl devleti olan Malorossiya'nın kurulduğunu ilan ediyoruz. Yeni ülkenin adı Malorossiya olacak, zira Ukrayna adı artık itibarını yitirdi" dedi.

Bunun yanı sıra Timofeyev, ana hedeflerinin Rusya-Belarus Birlik Devleti'ne katılmayı düşündüklerini ve egemenliklerini koruyacaklarını da söyledi.

Malorossiya anayasasının referandum ile halka sunulması planlanırken, halkın çoğunluğu ile yapılacak olan tartışmalardan sonra kabul edileceği düşünülüyor.

"FİLİSTİN'E ÖZGÜRLÜK İSRAİL'E BOYKOT"

İsrail, Kudüs'te Mescid-i Aksa camisinin girişine dedektörle arama noktaları yerleştirdi, Mescid-i Aksa'yı 50 yaş altındaki Filistinlilere yasaklayınca isyan çıktı. 21 Temmuz günü Cuma Namazı için Mescid-i Aksa'ya gelen Filistinliler bu manzarayla karşılaşınca, gün boyu çatışmalar yaşandı, 3 Filistinli ile 2 İsraili yaşamını yitirdi,

yüzlerce kişi yaralandı. Çatışmalar gece de sürdü. 21 Temmuz günü Filistinliler tarafından "Öfke Cuması" ilan edildi.

Filistin Devlet Başkanı Mahmud Abbas ise "Mescid-i Aksa'nın kapılarındaki dedektörler kalkana kadar İsrail ile tüm ilişkileri askıya aldıklarını" açıkladı.

Yaşanan saldırı ve çatışmalar üzerine bir açıklama yapan BDS Türkiye, "İsrail Kudüs'ü Arapsızlaştırılmaya ve Batı Şeria'dan tecrit etmeye çalışıyor. Bu ağır koşullar altında Kudüs'te yaşayan Filistinliler de varoluş mücadelelerini gerek kitlesel eylemler, gerekse de işgal güçlerini hedef alan saldırılar aracılığıyla büyütüyorlar" diyerek İsrail'in bu saldırılar için başta ABD, Rusya, Türkiye olmak üzere pek çok devletten güç aldığını da söyledi.

"Bugün Kudüs'le ve bir bütün olarak Filistin'le dayanışmanın yolu, herhangi bir gerçekliğe denk düşmeyen siyasi retorikler üretmekten, İsrail'e göçü arttırması ve böylece Siyonizm'i güçlendirmesi muhtemel olan Yahudi düşmanlığından, meseleyi bir din çatışması olarak resmederek son tahlilde Siyonizm'e hizmet eden söylem ve eylemler geliştirmekten değil, İsrail'le 'normalleşme' anlaşmasının iptalini talep etmekten ve kapsamlı bir boykot mücahadesini yükseltmekten geçer.

Özel olarak, geçmişte İsrail hapishanelerinde gerçekleşen pek çok işkence vakasında payı olan ve şimdi de Mescid-i Aksa'nın etrafına yerleştirilen arama noktalarını getiren, Türkiye'de de faal olan G4S güvenlik şirketini, İsrail kontrol noktalarına teknolojik destek sağlayan HP firmasını boykot etmekten geçer" denilen açıklama, "Filistin Filistinlilerinden: Filistin'e Özgürlük İsrail'e Boykot!" denilerek sona erdi.

BOLİVYA'YA 400 KÜTÜPHANE

Bolivya hükümeti, mahkumlar ve yerliler için 400'den fazla kütüphane kuruyor.

Bolivya hükümeti, ülke genelinde okur-yazarlığın geliştirilmesi amacıyla geniş çaplı bir "kütüphane" kampanyası başlattı.

Bolivya'da sadece bu yıl halk kütüphanelerini doldurmak ve vatandaşlara temel eğitim sağlamak için ülke genelinde 174.155 kitap toplandı.

Morales hükümetinin çalışmaları sonucu, ülkede 2001'de %13,3 olan okuma yazma bilmeyenlerin oranı, 2016'da Bolivya tarihinde en düşük oran olan yüzde 2,9'a düşürüldü.

VENEZUELA'DA ÇATIŞMALAR VE KURUCU MECLİS

Venezuela'da karşı-devrimcilerin hedefinde bu defa devlet televizyonu Venezolano Tv'ye işgal girişiminde bulundu. Saldırganlar içerde bulunan çalışanlar tarafından püskürtüldü.

Karşı-devrimcilerin saldırısına karşılık binadan çıkmayan kanal çalışanları devlet televizyonunu savunurken, Bolivarıcı Halk Güçleri de Venezolano Tv çalışanlarına destek verdi.

Saldırıyla ilgili Venezuela Bilgi ve İletişim Bakanı Ernesto Villegas Twitter üzerinden bir açıklama yaparak Venezuela halkı arasındaki birliği koruma ve karşı-devrimcilerin saldırılarını aşmak için barış ve diyalogun temel olduğunu söyledi ve "Kanal çalışanlarının içerde kalıp kanalı savunmalarını hayranlıkla karşılıyorum" dedi.

İşgal girişimine uğrayan Venezolano Tv (VTV) de bir açıklama yaparak insan haklarına ve özellikle çalışanların haklarına karşı yapılan her hareket ve saldırının karşısında olduklarını ve bu saldırıların onları kutamayacağını söyledi.

Venezuela, yeni ve sosyalist bir anayasa yapmak için toplanma çağrısı yaptığı "Kurucu Meclis" yüzünden yaptırımlarla da karşı karşıya. ABD Devlet Başkanı Trump Maduro'yu "diktatör olmayı hayal etmek"le suçlarken, bu talepten vazgeçilmemesi halinde Venezuela'ya yönelik ambargo başlatmak ve "ağır ekonomik önlemler" almakla tehdit etti.

Venezuela ise Kurucu Meclis projesinin devam ettiğini ve "hiçbir şeyin bunu durduramayacağını" söyleyerek buna karşı Venezuela halkının "birlik içinde cevap vereceğini" vurguladı.

Kurucu Meclis projesine karşı çıkan Venezuelalı karşı-devrimci partiler ise geçtiğimiz hafta bu projenin iptali için sembolik bir halk oylaması gerçekleştirdi ve 19 milyonu aşkın seçmenden 7,6 milyonunun Kurucu Meclis karşıtı oy kullandığını söyledi.

Kurucu Meclis, 30 Temmuz'da seçimle belirlenecek.

ŞİLİ'DE KÜRTAJ YASAĞINA PROTESTOLAR

Kürtajın tamamen yasak olduğu Şili'de senato, "kürtaj yasağının kaldırılması"nı onadı, ancak bu tasarı alt mahkemeden geçemedi. Binlerce insan kararı protesto etmek için sokaklara döküldü.

Faşist diktatör Augusto Pinochet'in kürtajı 'her koşulda' yasaklaması sonucu Şili, dünyada kürtajın tamamen yasak olduğu birkaç ülkeden biriydi.

19 Temmuz'da Şili Senatosu, kadın veya fetüsün hayatının tehlikede olduğu ve gebeliğin cinsel saldırı sonucu oluştuğu durumlarda 'kürtaj hakkı'nı tanıyan yasa tasarısını onaylamıştı.

Yapılan anketlerde de halkın yüzde yetmişinin kürtajın yasalaşmasını istediği ortaya çıkmıştı.

Yasa tasarısı Şili kanunları uyarınca alt meclise gönderildi, fakat uzlaşma sağlanamaması dolayısıyla düzenleme yasalaşmadı.

Yasanın onaylanmaması üzerine 26 Temmuz Çarşamba günü halk sokağa çıktı. Binlerce kadın ve erkek Santiago'da 'kürtajın yasallaşması' için eylem düzenledi.

Kadınlar, "Sadece zorunluluk halinde değil, her koşulda kürtaj istiyoruz. Kadınlar kendi bedenleri üzerinde kararları kendileri verirler" diyor

TUNUS'TA KADINLARA YASAL KAZANIM

Tunus parlamentosu, kadına şiddeti cezai yaptırıma bağlayan yasayı kabul etti. Bundan böyle kadına şiddet uygulamak suç sayılacak

Bu yasa ile aile içi şiddet ve evlilik içi tecavüz cezalandırılacak, kadın şikayetçi olmasa bile soruşturma yürütülecek.

Tunus parlamentosunun onayladığı yasa şiddet gören kadınların adli ve psikolojik yardımdan yararlandırılmasını da öngörüyor. Ayrıca, Ceza Kanunu'nun 227'inci maddesi de iptal edildi. Bu maddeye göre, cinsel ilişkide bulunduğu reşit olmayan kıza evlenen erkek ceza almıyordu.

Tunus'ta kadınlar hem toplumsal, hem ailevi açıdan büyük baskılar altında. İdeolojik şiddet de Arap Baharının patlak verdiği 2011 yılında bu yana arttı.

Tunuslu erkeklerin çoğunluğu yeni yasayı olumlu karşıyor. Ancak Tunus'taki herkes yeni yasaya aynı gözle bakmıyor. 13 yaşın cinsel olgunluğa erişme yaşı olarak kabul edilmesi yahut yeni yasanın radikal feminizme yol açacağını, aile kurumunun temellerini sarsacağını ve eşcinselliği yasallaştıracağını savunanlar da var.

Dünyanın pek çok ülkesinde kadınlar yasalarda şiddete, tacize, tecavüzlere, cinayetlere karşı korunsun da, ülkemizde görüldüğü gibi, yasal hakların, kazanımların toplumsal yaşamda bir karşılığı yok. Kadınlar yasalarda verilen hakları, ancak mücadele ederek, toplumsal bir devrimle kazanacak ve koruyacaklardır.

